

Europeiska unionens officiella tidning

C 232

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

6 augusti 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2011/C 232/01	Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 226, 30.7.2011	1
---------------	---	---

Tribunalen

2011/C 232/02	Avdelningen för överklaganden	2
2011/C 232/03	Riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna	2
2011/C 232/04	Utnämning av den domare som ersätter tribunalens ordförande vad gäller behörigheten att besluta om interimistiska åtgärder	3

SV

Pris:
3 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2011/C 232/05	Mål C-484/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank 's-Gravenhage — Nederländerna) — Fatma Pehlivan mot Staatssecretaris van Justitie (Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Familjeåterförening — Artikel 7 första stycket första strecksatsen i associeringsrådets beslut nr 1/80 — Barn till en turkisk arbetstagare som har bott tillsammans med arbetstagaren i mer än tre år, men som har ingått äktenskap före utgången av den treårsperiod som föreskrivs i nämnda bestämmelse — Nationell rätt enligt vilken den berörda personens uppehållstillstånd av detta skäl ska omprövas)	4
2011/C 232/06	Mål C-196/09: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Europaskolornas besvärdsnämnd) — Paul Miles m.fl. mot Europaskolorna (Begäran om förhandsavgörande — Begreppet "domstol i en medlemsstat" i den mening som avses i artikel 267 FEUF — Europaskolornas besvärdsnämnd — Lönesystemet för lärare utstationerade vid Europaskolorna — Anpassning av lönerna skedde inte till följd av det brittiska pundets värdeminskning — Fråga om förenlighet med artiklarna 18 FEUF och 45 FEUF)	4
2011/C 232/07	Mål C-346/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te 's-Gravenhage — Nederländerna) — Staat der Nederlanden mot Denavit Nederland BV m.fl. (Jordbruk — Hälsoskydd — Direktiv 90/425/EEG — Provisorisk nationell lagstiftning som syftar till att bekämpa spridandet av bovin spongiform encefalopati genom förbud mot produktion av och handel med bearbetat animaliskt protein avsett för utfodring av djur inom animalieproduktionen — Tillämpning av denna lagstiftning före ikraftträdandet av beslut 2000/766/EG, vilket innehåller ett sådant förbud — Tillämpning av denna lagstiftning på två produkter som kan undantas från förbudet i detta beslut — Förenligheten med direktiv 90/425/EEG och besluten 94/381/EG och 2000/766/EG)	5
2011/C 232/08	Mål C-360/09: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Bonn (Tyskland)) — Pfeleiderer AG mot Bundeskartellamt (Konkurrens — Administrativt förfarande — Handlingar och information inom ramen för ett nationellt program för förmånlig behandling — Eventuella negativa återverkningar av att tredje parter ges tillgång till sådana handlingar för den effektiva och korrekta tillämpningen av systemet för samarbete mellan de myndigheter som tillsammans bildar det europeiska konkurrensnätverket)	5
2011/C 232/09	Mål C-399/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien)) — Marie Landtová mot Česká správa sociálního zabezpečení (Fri rörlighet för arbetstagare — Social trygghet — Konvention om social trygghet som två medlemsstater ingått före sin anslutning till Europeiska unionen — Medlemsstat som är behörig att beakta fullgjorda försäkringsperioder — Ålderspension — Beviljande av ett tillägg till en förmån till endast personer som är både medborgare och bosatta i en viss medlemsstat)	6

2011/C 232/10	Mål C-462/09: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) — Stichting de Thuisakopie mot Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee (Tillnärmning av lagstiftning — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Rätt till mångfaldigande — Undantag och inskränkningar — Undantag för privatkopiering — Artikel 5.2 b och 5.5 — Rimlig kompensation — Betalningsskyldig för den avgift som finansierar denna kompensation — Distansförsäljning mellan två personer med hemvist i olika medlemsstater) 7	7
2011/C 232/11	Mål C-536/09: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Upravno sodišče Republike Slovenije — Republiken Slovenien) — Marija Omejc mot Republika Slovenija (Gemensam jordbrukspolitik — Gemenskapens stödsystem — Integrerat administrations- och kontrollsystem — Förordning (EG) nr 796/2004 — Kontroll på platsen hindras — Begrepp — Jordbrukare som inte bor på jordbruket — Jordbrukarens företrädare — Begrepp) 7	7
2011/C 232/12	Mål C-10/10: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike (Fördragsbrott — Fri rörlighet för kapital — Avdragsrätt för gåvor till inrättningar som har till uppgift att bedriva forskning och utbildning — Avdragsrätten omfattar endast gåvor till inrättningar med hemvist i landet) 8	8
2011/C 232/13	Mål C-152/10: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret — Danmark) — Unomedical A/S mot Skatteministeriet (Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Dialyspåsar i plast som endast är avsedda att användas i anslutning till dialysapparater — Urinuppsamlingspåsar som endast är avsedda att användas tillsammans med katetrar — KN-numren 9018 och 3926 — Begreppen ”delar” och ”tillbehör” — Andra plastvaror) 8	8
2011/C 232/14	Mål C-212/10: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Republiken Polen) — Logstor ROR Polska Sp z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach (Skatter och avgifter — Skatt på kapitaltillskott — Direktiv 69/335/EEG — Indirekta skatter på kapitalanskaffning — Beskattning av ett lån som en kapitalassociation tagit upp av en person som har rätt till en viss procent av vinsten i kapitalassociationen — En medlemsstats rätt att återinföra en skatt som inte längre var i kraft då medlemsstaten anslöt sig till Europeiska unionen) 9	9
2011/C 232/15	Mål C-317/10 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juni 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH mot UniCredito Italiano SpA och Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Ordmärkena UNIWEB och UniCredit Wealth Management — Invändning från innehavaren av de nationella ordmärkena UNIFONDS och UNIRAK samt det nationella figurmärket UNIZINS — Bedömning av risken för förväxling — Risk för association — Varumärkesserie eller varumärkesfamilj) 9	9
2011/C 232/16	Mål C-32/10: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 11 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven kasatsion sad, Bulgarien) — Tony Georgiev Semerdzhiev mot ET Del-Pi-Krasimira Macheva (Artikel 92.1 i rättegångsreglerna — Direktiv 90/314/EEG — Paketresor, inbegripet semesterpaket och andra paketarrangemang — Förhållandena före Republiken Bulgariens anslutning till Europeiska unionen — Domstolen uppenbart obehörig att besvara tolkningsfrågorna) 10	10

2011/C 232/17	De förenande målen C-267/10 och C-268/10: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 23 maj 2011 (begäran om förhandsavgöranden från Tribunal de première instance de Namur — Belgien) — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10) mot État belge — SPF Finances (Artikel 6.1 EUF — Artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Innehav och försäljning av rökbara tobaksvaror — Nationella bestämmelser enligt vilka det är tillåtet att ta ut punktskatt på tobaksvaror — Uppenbart att domstolen saknar behörighet) 10
2011/C 232/18	Mål C-460/10 P: Domstolens beslut av den 14 april 2011 — Luigi Marcuccio mot Europeiska unionens domstol (Överklagande — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Sökandens ombud — Advokat som inte fått något uppdrag — Delgivning av ett överklagande — Skadeståndsyrkande — Europeiska unionens domstol — Avslag — Talan om ogiltigförklaring — Påstådd skada — Skadeståndstalan — Uppenbart att en del av överklagandet inte kan tas upp till prövning och att överklagandet i övrigt är ogrundat) 11
2011/C 232/19	Mål C-613/10: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 15 april 2011 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Parma — Italien) — Danilo Debiasi mot Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma (Begäran om förhandsavgörande — Uppenbart att domstolen saknar behörighet) 11
2011/C 232/20	Mål C-180/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 18 april 2011 — Bericap Záródástechnikai Bt. mot Plastinnova 2000 Kft. 11
2011/C 232/21	Mål C-204/11 P: Överklagande ingett den 27 april 2011 av Fédération Internationale de Football Association (FIFA) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 februari 2011 i mål T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) mot Europeiska kommissionen 12
2011/C 232/22	Mål C-205/11 P: Överklagande ingett den 27 april 2011 av Fédération Internationale de Football Association (FIFA) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 februari 2011 i mål T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) mot Europeiska kommissionen 13
2011/C 232/23	Mål C-218/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Ítéltábla (Ungern) den 11 maj 2011 — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe mot Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság 14
2011/C 232/24	Mål C-219/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 maj 2011 — BrainProducts GmbH mot Bio Semi V.O.F. m.fl. 15
2011/C 232/25	Mål C-221/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 11 maj 2011 — Leyla Ecem Demirkan mot Förbundsrepubliken Tyskland 15
2011/C 232/26	Mål C-234/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 16 maj 2011 — TETS Haskovo AD mot Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite 15

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 232/27	Mål C-241/11: Talan väckt den 19 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien	16
2011/C 232/28	Mål C-249/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgarien) den 19 maj 2011 — Hristo Byankov mot Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (Generalsekreteraren vid inrikesministeriet)	17
2011/C 232/29	Mål C-254/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungern) den 25 maj 2011 — Oskar Shomodi mot Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége	17
2011/C 232/30	Mål C-262/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 26 maj 2011 — Kremikovtski AD mot Minister na ikonomikata energetikata i turizma izamestnik-Minster na ikomomikata, energetikata i turizma (ministern för ekonomi, energi och turism och viceministern för ekonomi, energi och turism)	18
2011/C 232/31	Mål C-269/11: Talan väckt den 31 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien	19
2011/C 232/32	Mål C-271/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulío tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen, Grekland) den 31 maj 2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) m.fl. mot Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon	19
2011/C 232/33	Mål C-293/11: Talan väckt den 9 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	21
2011/C 232/34	Mål C-295/11: Talan väckt den 10 juni 2011 — Republiken Italien mot Europeiska unionens råd	21
2011/C 232/35	Mål C-298/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 14 juni 2011 — Dobrudzhanska petrolna kompania AD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (chefen för avdelningen "Överklaganden och verkställighetsförvaltning" i Varna vid centralförvaltningen för den nationella skattemyndigheten)	22
2011/C 232/36	Mål C-547/09: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck — Österrike) — Pensionsversicherungsanstalt mot Andrea Schwab	23
2011/C 232/37	Mål C-341/10: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	23
2011/C 232/38	Mål C-437/10: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial de Vieira do Minho — Portugal) — Manuel Afonso Esteves mot Axa — Seguros de Portugal SA	23
2011/C 232/39	Mål C-622/10 och C-623/10: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från första instansrätten Namur — Belgien) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10) mot Belgiska staten — SFP Finances	23

2011/C 232/40	Mål C-110/11: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — (Nederländerna)) — Minister van Financiën mot G. in 't Veld	23
---------------	---	----

Tribunalen

2011/C 232/41	Mål T-471/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — Oetker Nahrungsmittel mot harmoniseringsbyrån — Bonfait (Buonfatti) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket Buonfatti — Det äldre Beneluxordmärket Bonfait — Förväxlingsrisk föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	24
2011/C 232/42	Mål T-475/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsfigurmärket BRICO CENTER — Tidigare gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	24
2011/C 232/43	Mål T-476/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte, SL mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICO CENTER — De äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	25
2011/C 232/44	Mål T-477/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån (BRICO CENTER) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICO CENTER — Äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	25
2011/C 232/45	Mål T-478/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte, SL mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke — BRICO CENTER — Äldre gemenskapsfigurmärken ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	26
2011/C 232/46	Ärende T-479/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte/harmoniseringsbyrån mot Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden) ("Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICO CENTER Garden — Äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009")	26

2011/C 232/47	Mål T-480/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (BRICOCENTER) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICOCENTER — De äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	27
2011/C 232/48	Mål T-481/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån och Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket maxi BRICO CENTER — Äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	27
2011/C 232/49	Mål T-482/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte SL mot harmoniseringsbyrån — Briocenter Italia (BRICO CENTER Città) (Gemenskapsvarumärken — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICO CENTER Città — Äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCenter — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 i förordning (EG) nr 207/2009)	28
2011/C 232/50	Mål T-483/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Affiliato BRICO CENTER — De äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	28
2011/C 232/51	Mål T-487/09: Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ReValue Immobilienberatung mot harmoniseringsbyrån (ReValue) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ReValue — Delvis avslag på registreringsansökan — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringingsskylighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)	29
2011/C 232/52	Mål T-207/07 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 10 juni 2011 — Eurallumina SpA mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Statligt stöd — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	29
2011/C 232/53	Mål T-259/10: Tribunalens beslut av den 15 juni 2011 — Ax mot rådet (Talan om ogiltigförklaring — Ekonomiskt bistånd från unionen till en medlemsstat som genomgår en allvarlig ekonomisk eller finansiell störning — Förordning i vilken föreskrivs villkor och förfaranden enligt vilka ekonomiskt bistånd från unionen får beviljas en medlemsstat — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)	29
2011/C 232/54	Mål T-199/11: Överklagande ingett den 30 mars 2011 av Guido Strack av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 januari 2011 i mål F-132/07, Strack mot kommissionen	30

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 232/55	Mål T-251/11: Talan väckt den 18 maj 2011 — Österrike mot Europeiska	30
2011/C 232/56	Mål T-268/11: Överklagande ingett den 26 maj 2011 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 mars 2011 i mål F-120/07, Strack mot kommissionen	31
2011/C 232/57	Mål T-274/11: Överklagande ingett den 25 maj 2011 av VE (*) av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 mars 2011 i mål F-28/10, VE (*) mot kommissionen	32
2011/C 232/58	Mål T-275/11: Talan väckt den 27 maj 2011 — TF1 mot kommissionen	32
2011/C 232/59	Mål T-276/11: Talan väckt den 31 maj 2011 — Carlotti mot parlamentet	33
2011/C 232/60	Mål T-279/11: Talan väckt den 30 maj 2011 — T&L Sugars och Sidul Açúcares mot kommissionen	33
2011/C 232/61	Mål T-284/11: Talan väckt den 7 juni 2011 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones mot harmoniseringsbyrån — MIP Metro (METROINVEST)	35
2011/C 232/62	Mål T-286/11 P: Överklagande ingett den 6 juni 2011 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 16 mars 2011 i mål F-21/10, Marcuccio mot kommissionen	35
2011/C 232/63	Mål T-291/11: Talan väckt den 9 juni 2011 — Portovesme mot kommissionen	36
2011/C 232/64	Mål T-299/11: Talan väckt den 6 juni 2011 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mot harmoniseringsbyrån	37
2011/C 232/65	Mål T-305/11: Talan väckt den 8 juni 2011 — Italmobiliare mot kommissionen	38

Personaldomstolen

2011/C 232/66	Mål F-50/09: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 12 maj 2011 — Missir Mamachi di Lusignano mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Regel om att det i fråga om skadestånd ska råda överensstämmelse mellan begäran, klagomål och talan — Förfarandets kontradiktoriska karaktär — Användning vid domstol av en konfidentiell handling som åsatts klassificeringen "begränsad EU" — Institutionernas utomobligatoriska skadeståndsansvar — Culpaansvar — Orsakssamband — Flera skadeståndsgrundande orsaker — Handling av tredje man — Strikt ansvar — Biståndsskyldighet — Skyldighet för en institution att säkerställa skyddet av dess anställda — Mord på en tjänsteman och dennes maka begånget av tredje man — Förlust av överlevnadschans)	39
---------------	---	----

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 232/67	Mål F-84/09: Personaldomstolens dom av den 7 juni 2011 — Larue och Seigneur mot ECB (Personalmål — ECB:s anställda — Lön — Allmän lönejustering — Missuppfattning beträffande beräkningsmetoden)	39
2011/C 232/68	Mål F-22/10: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 25 maj 2011 — Bombín Bombín mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Tjänstledighet av personliga skäl — Årlig ledighet — Överföring av ledighet — Tjänsteman som har lämnat sin tjänst — Ekonomisk ersättning)	39
2011/C 232/69	Mål F-49/10: Personaldomstolens dom av den 28 juni 2011 — De Nicola mot Europeiska investeringsbanken (Personalmål — Personal vid Europeiska Investeringsbanken — Sjukförsäkring — Nekat ersättning för kostnaderna för viss läkarbehandling — Ansökan om att det skulle utpekas en oberoende läkare — Rimlig frist)	40
2011/C 232/70	Mål F-55/10: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 juni 2011 — AS mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Meddelande om lediga tjänster — Avslag på ansökan om tjänst — Berättigat intresse av att få saken prövad — Invalidiserad tjänsteman — Beslutet om avslag på ansökan om tjänst kan inte skiljas från tillsättningsbeslutet — Föreligger inte — Skillnad mellan tjänstemän som tillhör samma tjänstegrupp och lönegrad i olika karriärsystem — Överensstämmelse mellan lönegrad och tjänst)	40
2011/C 232/71	Mål F-64/10: Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 7 juni 2011 — Mantzouratos mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2009 — Beslut att inte befordra — Upptagande till sakprövning av en invändning om rättsstridighet — Jämförelse av kvalifikationerna — Uppenbart oriktig bedömning)	40
2011/C 232/72	Mål F-66/10: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 12 maj 2011 — AQ mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Utvärderingsrapport — Bedömningsförfarandet för år 2009 — Bedömarens lönegrad lägre än den lönegrad som tjänstens innehavare har — Bedömning av prestationsförmågan för en del av referensperioden — Underlåtenhet att fastställa syftena med tjänsten) ...	41
2011/C 232/73	Mål F-128/10: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 juni 2011 — Mora Carrasco m.fl. mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Förflyttning mellan institutioner under ett befordringsförfarande då tjänstemannen skulle ha befordrats hos sin ursprungsinstitution — Behörig institution för att bestämma om befordran av den tjänsteman som flyttat)	41
2011/C 232/74	Mål F-74/07 RENV: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 25 maj 2011 — Stefan Meierhofer mot kommissionen (Personalmål — Rekrytering — Allmänt uttagningsprov — En kandidat misslyckas i det muntliga provet — Motiveringsskyldighet — Bestämmelser som styr uttagningskommitténs arbete)	41
2011/C 232/75	Mål F-33/10: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 22 juni 2011 — Giorgio Lebedef mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — bedömningsförfarandet för år 2005 — Karriärutvecklingsrapport — Allmänna genomförandebestämmelser för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna — Rapport upprättad till följd av domen i mål F-36/07 — Uppenbart att talan skall avvisas)	42

2011/C 232/76	Mål F-88/10: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 30 juni 2011 Van Asbroeck mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Beslut att placera i tillfällig lönegrad — Begäran om omprövning — Ny och väsentlig omständighet — Föreligger inte — Talan avvisas då det är uppenbart att den inte kan prövas i sak) 42
2011/C 232/77	Mål F-125/10: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 29 juni 2011 Schuerewegen mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Åtgärd som innebär längre avstånd till arbetsplatsen — Återkallande av tjänstekort — Återkallande av tillträdesrätt till datornätverk — Föregående administrativt klagomål — Elektronisk överföring — Administrationens kännedom — Dröjsmål — Uppenbart att talan ska avvisas) 42
2011/C 232/78	Mål F-90/10: Personaldomstolens beslut av den 20 maj 2011 — Florentiny mot parlamentet 43
2011/C 232/79	Mål F-93/10: Personaldomstolens beslut av den 25 maj 2011 — AL mot parlamentet 43
2011/C 232/80	Mål F-120/10: Personaldomstolens beslut av den 27 april 2011 — AR mot kommissionen 43

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2011/C 232/01)***Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 226, 30.7.2011

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 219, 23.7.2011

EUT C 211, 16.7.2011

EUT C 204, 9.7.2011

EUT C 194, 2.7.2011

EUT C 186, 25.6.2011

EUT C 179, 18.6.2011

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Avdelningen för överklaganden

(2011/C 232/02)

Tribunalen har den 6 juli 2011 beslutat att avdelningen för överklaganden för perioden 1 september 2011–31 augusti 2013 ska vara sammansatt av tribunalens ordförande och två avdelningsordförande enligt ett rullande system.

De domare som ska sammanträda med ordföranden på avdelningen för överklaganden i utökad sammansättning med fem domare ska vara de tre domarna på den avdelning som ursprungligen tilldelades målet och två avdelningsordförande enligt ett rullande system.

Riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna

(2011/C 232/03)

Tribunalen har den 6 juli 2011 i enlighet med artikel 12 i rättegångsreglerna fastlagt riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna under perioden 1 september 2011–31 augusti 2013 enligt följande:

1. Överklaganden av personaldomstolens avgöranden ska tilldelas avdelningen för överklaganden, så snart överklagandet har ingetts och utan att det påverkar en senare tillämpning av artiklarna 14 och 51 i rättegångsreglerna.
2. Andra mål än dem som avses i punkt 1 ska tilldelas avdelningarna sammansatta av tre domare, så snart ansökan har ingetts och utan att det påverkar en senare tillämpning av artiklarna 14 och 51 i rättegångsreglerna.

De mål som avses i denna punkt ska, med utgångspunkt från den ordning i vilken målen registreras vid kansliet, fördelas mellan avdelningarna i enlighet med tre separata turordningar för följande kategorier:

- Mål angående genomförandet av de konkurrensregler som är tillämpliga på företag, reglerna om statligt stöd och reglerna om handelspolitiska skyddsåtgärder.
- Sådana mål angående immaterialrättsliga tvister som avses i artikel 130.1 i rättegångsreglerna.
- Övriga mål.

Vid tillämpningen av dessa turordningsregler ska den avdelning sammansatt av fyra domare som sammanträder med tre domare beaktas två gånger var tredje gång de står på tur.

Tribunalens ordförande kan göra undantag från dessa turordningsregler för att beakta det samband som föreligger mellan vissa mål eller för att säkerställa en jämn fördelning av arbetsbördan.

Utnämning av den domare som ersätter tribunalens ordförande vad gäller behörigheten att besluta om interimistiska åtgärder

(2011/C 232/04)

Tribunalen har den 6 juli 2011 i enlighet med artikel 106 i rättegångsreglerna beslutat att utse domaren Miro Prek till ersättare för tribunalens ordförande, när denne är frånvarande eller har förhinder, vad gäller behörigheten att besluta om interimistiska åtgärder, för perioden 1 september 2011–31 augusti 2012.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank 's-Gravenhage — Nederländerna) — Fatma Pehlivan mot Staatssecretaris van Justitie

(Mål C-484/07) ⁽¹⁾

(Associeringsavtalet EEG–Turkiet — Familjeåterförening — Artikel 7 första stycket första strecksatsen i associeringsrådets beslut nr 1/80 — Barn till en turkisk arbetstagare som har bott tillsammans med arbetstagaren i mer än tre år, men som har ingått äktenskap före utgången av den treårsperiod som föreskrivs i nämnda bestämmelse — Nationell rätt enligt vilken den berörda personens uppehållstillstånd av detta skäl ska omprövas)

(2011/C 232/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fatma Pehlivan

Motpart: Staatssecretaris van Justitie

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rechtbank's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond — Tolkning av artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om associeringens utveckling, som fattats av associeringsrådet, instiftat genom associeringsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet — Barn till en turkisk arbetstagare som bott hos denne under minst tre år men som gift sig i Turkiet med en turkisk medborgare under denna period utan att informera behöriga myndigheter om giftermålet

Dömslut

Artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, vilket antogs av associeringsrådet, vilket inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, ska tolkas på följande sätt:

— Den ska anses utgöra hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en familjemedlem, som vederbörligen har beviljats

tillstånd att förena sig med en turkisk arbetstagare som redan tillhör den reguljära arbetsmarknaden i denna stat, förlorar sin rätt till vistelse av familjeåterföreningsskäl enligt ovannämnda bestämmelse bara för att vederbörande i myndig ålder ingår äktenskap, vilket gäller även om han eller hon fortsätter att bo tillsammans med nämnda arbetstagare under de tre första åren av sin vistelse i värdmedlemsstaten.

— En turkisk medborgare som i likhet med klaganden i det nationella målet omfattas av nämnda bestämmelse kan med framgång göra gällande sin rätt till vistelse i värdmedlemsstaten med stöd av bestämmelsen även om han eller hon ingår äktenskap före utgången av den tremånadersperiod som föreskrivs i bestämmelsen i fråga, dock under förutsättning att nämnda medborgare under hela denna period rent faktiskt har bott tillsammans med den migrerande turkiska arbetstagare som var anledningen till att han eller hon beviljades rätt att resa in i nämnda medlemsstat av familjeåterföreningsskäl.

⁽¹⁾ EUT C 8, 12.1.2008.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Europaskolornas besvärdsnämnd) — Paul Miles m.fl. mot Europaskolorna

(Mål C-196/09) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Begreppet "domstol i en medlemsstat" i den mening som avses i artikel 267 FEUF — Europaskolornas besvärdsnämnd — Lönesystemet för lärare utstationerade vid Europaskolorna — Anpassning av lönerna skedde inte till följd av det brittiska pundets värdeminskning — Fråga om förenlighet med artiklarna 18 FEUF och 45 FEUF)

(2011/C 232/06)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Europaskolornas besvärdsnämnd

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Paul Miles, Robert Watson Mac Donald.

Motpart: Europaskolorna

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Europaskolornas besvärsnämnd — Tolkningen av artiklarna 12, 39 och 234 i EG fördraget — Begreppet domstol i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 234 EG — Lönesystemet för utsända lärare vid Europaskolorna — Lönerna har inte anpassats efter det att det brittiska pundet har förlorat i värde — Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och principen om fri rörlighet för arbetstagare

Domslut

Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara en begäran om förhandsavgörande från Europaskolornas besvärsnämnd.

(¹) EUT C 193, 15.08.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te 's-Gravenhage — Nederländerna) — Staat der Nederlanden mot Denavit Nederland BV m.fl.

(Mål C-346/09) (¹)

(Jordbruk — Hälsoskydd — Direktiv 90/425/EEG — Provisorisk nationell lagstiftning som syftar till att bekämpa spridandet av bovin spongiform encefalopati genom förbud mot produktion av och handel med bearbetat animaliskt protein avsett för utfodring av djur inom animalieproduktionen — Tillämpning av denna lagstiftning före ikraftträdandet av beslut 2000/766/EG, vilket innehåller ett sådant förbud — Tillämpning av denna lagstiftning på två produkter som kan undantas från förbudet i detta beslut — Förenligheten med direktiv 90/425/EEG och besluten 94/381/EG och 2000/766/EG)

(2011/C 232/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Staat der Nederlanden

Svarande: Denavit Nederland BV, Cehave Landbouwbelang Voeders BV, Arie Blok BV, Internationale Handelsmaatschappij "Demeter" BV

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Gerechtshof te's-Gravenhage — Tolkning av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (EGT L 224, s. 29; svensk

specialutgåva, område 3, volym 33, s. 146), kommissionens beslut 94/381/EG av den 27 juni 1994 om vissa skyddsåtgärder vad avser bovin spongiform encefalopati och utfodring med däggdjursprotein (EGT L 172, s. 23; svensk specialutgåva, område 3, volym 58, s. 243), rådets beslut 2000/766/EG av den 4 december 2000 om vissa skyddsåtgärder vad gäller transmissibel spongiform encefalopati och utfodring med animaliskt protein (EGT L 306, s. 32) och kommissionens beslut 2001/9/EG av den 29 december 2000 om kontrollåtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av rådets beslut 2000/766 (EGT L 2, 2001, s. 32) — Nationell lagstiftning som innehåller ett förbud mot produktion av och handel med bearbetat animaliskt protein avsett för utfodring av djur inom animalieproduktionen — Datum för ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Domslut

Unionsrätten, i synnerhet rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden, kommissionens beslut 94/381/EG av den 27 juni 1994 om vissa skyddsåtgärder vad avser bovin spongiform encefalopati och utfodring med däggdjursprotein, och rådets beslut 2000/766/EG av den 4 december 2000 om vissa skyddsåtgärder vad gäller transmissibel spongiform encefalopati och utfodring med animaliskt protein, utgör inte hinder för en nationell lagstiftning, vilken, till skydd mot bovin spongiform encefalopati, innehöll ett provisoriskt förbud mot produktion av och handel med bearbetat animaliskt protein avsett för utfodring av djur inom animalieproduktionen, i den mån situationen i den berörda medlemsstaten var så brådskande att det motiverade ett omedelbart vidtagande av sådana åtgärder på grund av allvariga hälsorisker för människor och djur. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida det sistnämnda villkoret är uppfyllt och huruvida proportionalitetsprincipen har iakttagits.

(¹) EUT C 282, 21.11.2009

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Bonn (Tyskland)) — Pfeleiderer AG mot Bundeskartellamt

(Mål C-360/09) (¹)

(Konkurrens — Administrativt förfarande — Handlingar och information inom ramen för ett nationellt program för förmanlig behandling — Eventuella negativa återverkningar av att tredje parter ges tillgång till sådana handlingar för den effektiva och korrekta tillämpningen av systemet för samarbete mellan de myndigheter som tillsammans bildar det europeiska konkurrensnätverket)

(2011/C 232/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Bonn

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pfeiderer AG

Motpart: Bundeskartellamt

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Amtsgericht Bonn — Tolkning av gemenskapens konkurrensregler, särskilt artiklarna 11 och 12 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1) och artikel 10 andra stycket EG jämförd med artikel 3.1 g EG — Handlingar och information som lämnats av aktörer som ansöker om förmånlig behandling hos medlemsstaternas konkurrensmyndigheter enligt sådana nationella program — Eventuella negativa återverkningar av att tredje parter ges tillgång till sådana handlingar för den effektiva och korrekta tillämpningen av systemet för samarbete mellan de myndigheter som tillsammans bildar det europeiska konkurrensnätverket

Domslut

Unionens bestämmelser på området för konkurrensbegränsande samverkan, särskilt rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF, ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för att en person som lider skada på grund av en överträdelse av unionens konkurrensrätt och som avser att göra gällande skadeståndsanspråk, ges tillgång till de handlingar som avser ett förfarande för förmånlig behandling beträffande den som gjort sig skyldig till överträdelsen i fråga. Det ankommer emellertid på de nationella domstolarna att inom ramen för den nationella rätten fastställa vilka villkor som ska vara uppfyllda för att tillgång ska ges eller nekas, varvid de ska göra en avvägning av de intressen som skyddas av unionsrätten.

(¹) EUT C 297, 5.12.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien)) — Marie Landtová mot Česká správa sociálního zabezpečení

(Mål C-399/09) (¹)

(Fri rörlighet för arbetstagare — Social trygghet — Konvention om social trygghet som två medlemsstater ingått före sin anslutning till Europeiska unionen — Medlemsstat som är behörig att beakta fullgjorda försäkringsperioder — Ålderspension — Beviljande av ett tillägg till en förmån till endast personer som är både medborgare och bosatta i en viss medlemsstat)

(2011/C 232/09)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marie Landtová

Motpart: Česká správa sociálního zabezpečení

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) — Tolkning av artikel 12 EG och artiklarna 3.1, 7.2 c, 10 och 46 samt punkt 6 i del A i bilaga III till rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2) — Ålderspension — Fastställelse av vilken medlemsstat som är behörig att beakta fullgjorda försäkringsperioder — Gemenskapsrättens återverkningar på en konvention om social trygghet som slutits mellan två medlemsstater före anslutningen till Europeiska unionen

Domslut

1. Punkt 6 i del A i bilaga III till rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 629/2006 av den 5 april 2006, jämförd med artikel 7.2 c i samma förordning, utgör inte hinder för en nationell regel, såsom den i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken ett tillägg till ålderspensionen ska betalas när det pensionsbelopp som beviljats enligt artikel 20 i den bilaterala konventionen mellan Republiken Tjeckien och Republiken Slovakien, som undertecknades den 29 oktober 1992, som en åtgärd för att reglera situationen efter delningen av Tjeckiska och slovakiska federativa republiken den 31 december 1992, är lägre än det belopp som skulle ha uppburits om ålderspensionen hade beräknats enligt lagstiftningen i Republiken Tjeckien.
2. Artikel 3.1 jämförd med artikel 10 i förordning nr 1408/71, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 629/2006, utgör hinder för en nationell regel, såsom den i målet i den nationella domstolen, enligt vilken tillägg till ålderspensionen endast kan beviljas tjeckiska medborgare som är bosatta i Republiken Tjeckien, utan att detta nödvändigtvis innebär att en person som uppfyller dessa två villkor ska berövas denna förmån enligt unionsrätten.

(¹) EUT C 24, 30.1.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) — Stichting de Thuiskopie mot Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

(Mål C-462/09) ⁽¹⁾

(Tillnärmning av lagstiftning — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Rätt till mångfaldigande — Undantag och inskränkningar — Undantag för privatkopiering — Artikel 5.2 b och 5.5 — Rimlig kompensation — Betalningsskyldig för den avgift som finansierar denna kompensation — Distansförsäljning mellan två personer med hemvist i olika medlemsstater)

(2011/C 232/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stichting de Thuiskopie

Motparter: Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artikel 5.2 b och 5.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10) — Rätt till mångfaldigande — Rimlig kompensation — Distansförsäljning mellan två personer med hemvist i olika medlemsstater — Lagstiftning enligt vilken kompensation inte kan uppbäras

Domslut

- Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informations-samhället, särskilt artikel 5.2 b och 5.5, ska tolkas så, att en slutanvändare som för privata ändamål mångfaldigar ett skyddat verk i princip ska anses skyldig att erlagga den rimliga kompensationen enligt nämnda artikel 5.2 b. Medlemsstaterna får dock införa en avgift för privatkopiering som ska erläggas av dem som ställer utrustning, apparater eller medier för mångfaldigande till slutanvändarnas förfogande, då de har möjlighet att låta kostnaden för denna avgift få genomslag på det pris för detta tillhandahållande som erläggs av slutanvändaren.
- Direktiv 2001/29, särskilt artikel 5.2 b och 5.5, ska tolkas så, att det ankommer på en medlemsstat — som har infört ett system med avgifter för privatkopiering som erläggs av tillverkaren eller importören av medier för mångfaldigande av skyddade verk, och

inom vars territorium skadan uppstår för upphovsmännen genom att köpare bosatta där använder deras verk för privat bruk — att säkerställa att dessa upphovsmän faktiskt erhåller den rimliga kompensation som är avsedd att ersätta dem för denna skada. Enbart den omständigheten att en yrkesmässig säljare av utrustning, apparater eller medier för mångfaldigande är etablerad i en annan medlemsstat än den där köparna är bosatta saknar betydelse för denna skyldighet att åstadkomma ett visst resultat. Det ankommer på den nationella domstolen att, för det fall det är omöjligt att säkerställa att den rimliga kompensationen uppbärs från köparna, tolka sin nationella rätt så, att denna kompensation kan uppbäras från en betalningsskyldig som uppträder som näringsidkare.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Upravno sodišče Republike Slovenije — Republiken Slovenien) — Marija Omejc mot Republika Slovenija

(Mål C-536/09) ⁽¹⁾

(Gemensam jordbrukspolitik — Gemenskapens stödsystem — Integrerat administrations- och kontrollsystem — Förordning (EG) nr 796/2004 — Kontroll på platsen hindras — Begrepp — Jordbrukare som inte bor på jordbruket — Jordbrukarens företrädare — Begrepp)

(2011/C 232/11)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Upravno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marija Omejc

Motpart: Republika Slovenija

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Upravno sodišče Republike Slovenije — Tolkningen av artikel 23.2 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18) — Begreppet hindra genomförandet av kontrollen på plats — Begreppet jordbrukarens företrädare när jordbrukaren inte bor på jordbruket

Domslut

1. Uttrycket "om en kontroll på platsen inte kan utföras", i artikel 23.2 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, är ett självständigt begrepp i unionsrätten som ska tolkas enhetligt i alla medlemsstater på så sätt att begreppet, utöver uppsätliga handlingar, innefattar varje handling eller underlåtenhet, som beror på jordbrukarens eller dennes företrädares vårdslöshet och som medfört att det inte varit möjligt att genomföra en fullständig kontroll på plats, när jordbrukaren eller dennes företrädare inte har vidtagit alla de åtgärder som rimligen kan krävas för att säkerställa att kontrollen kan utföras i dess helhet.
2. För att den aktuella stödansökan ska kunna avslås enligt artikel 23.2 i förordning nr 796/2004 krävs det inte att jordbrukaren eller dennes företrädare har informerats på ett korrekt sätt om den del av kontrollen på plats för vilken jordbrukarens medverkan är nödvändig.
3. Begreppet företrädare i artikel 23.2 i förordning nr 796/2004 utgör ett självständigt begrepp i unionsrätten som ska tolkas enhetligt i alla medlemsstater, på så sätt att det under kontrollen på plats innefattar vilken myndig person som helst med rättslig handlingsförmåga som bor på jordbruket och som anförtratts åtminstone en del av driften av detta, i den mån jordbrukaren klart har uttryckt en vilja att ge denna person fullmakt att företräda jordbrukaren och således åtagit sig att stå för denna persons alla handlingar eller underlåtenheter.
4. Artikel 23.2 i förordning nr 796/2004 ska tolkas på så sätt att en jordbrukare, som inte bor på det jordbruk som denne är ansvarig för, inte är skyldig att utse en företrädare som i regel alltid kan nås på jordbruksföretaget.

(¹) EUT C 63, 13.03.2010.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-10/10) (¹)

(Fördragsbrott — Fri rörlighet för kapital — Avdragsrätt för gåvor till inrättningar som har till uppgift att bedriva forskning och utbildning — Avdragsrätten omfattar endast gåvor till inrättningar med hemvist i landet)

(2011/C 232/12)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och W. Mölls)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 56 EG och artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EGT L 1, 1994, s. 3) — Nationell lagstiftning som endast medger skatteförmåner för gåvor till offentliga forsknings- och utbildningsorganisationer om gåvomottagaren har sitt säte inom landets gränser

Domslut

1. Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 EG och artikel 40 i avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, genom att endast medge skattemässig avdragsrätt för gåvor till inrättningar som har till uppgift att bedriva forskning och utbildning, när dessa inrättningar har hemvist i Österrike.
2. Republiken Österrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 63 av den 13.3.2010.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret — Danmark) — Unomedical A/S mot Skatteministeriet

(Mål C-152/10) (¹)

(Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Dialyspåsar i plast som endast är avsedda att användas i anslutning till dialysapparater — Urinuppsamlingspåsar som endast är avsedda att användas tillsammans med katetrar — KN-numren 9018 och 3926 — Begreppen "delar" och "tillbehör" — Andra plastvaror)

(2011/C 232/13)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Unomedical A/S

Motpart: Skatteministeriet

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Højesteret — Tolkning av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22) — Uppsamlingspåsar i plast som endast är avsedda att användas tillsammans med en dialysapparat — Klassificering enligt KN-nummer 9018 90 30 eller enligt KN-nummer 3926 90 99 — Uppsamlingspåsar i plast som endast är avsedda att användas tillsammans med katetrar — Klassificering enligt KN-nummer 9018 39 00 eller enligt KN-nummer 3926 90 99 — Begreppet "delar och tillbehör"

Domslut

Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i de versioner som är tillämpliga i målet vid den nationella domstolen, ska tolkas så, att en uppsamlingspåse för dialysvätska i plast som specialutformats för att användas i anslutning till en dialysapparat, och som endast kan användas för detta syfte, mellan maj 2001 och december 2003, ska hänföras till KN-nummer 3926 90 99 som "plaster och plastvaror", och att en urinuppsamlingspåse i plast som specialutformats för att användas i anslutning till en kateter, och som endast kan användas för detta syfte, under samma period, ska hänföras till KN-nummer 3926 90 99 som "plaster och plastvaror".

(¹) EUT C 148, 5.6.2010.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Republiken Polen) — Logstor ROR Polska Sp z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Mål C-212/10) (¹)

(Skatter och avgifter — Skatt på kapitaltillskott — Direktiv 69/335/EEG — Indirekta skatter på kapitalanskaffning — Beskattnings av ett lån som en kapitalassociation tagit upp av en person som har rätt till en viss procent av vinsten i kapitalassociationen — En medlemsstats rätt att återinföra en skatt som inte längre var i kraft då medlemsstaten anslöt sig till Europeiska unionen)

(2011/C 232/14)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Logstor ROR Polska sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Tolkning av artikel 4.2 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, s. 23) — Fråga om huruvida en medlemsstat har rätt att återinföra en skatt som avskaffats i samband med denna stats EU-inträde — Skatt på kapitaltillskott — Skatt på lån som en kapitalassociation tar upp av en person som har rätt till en del av vinsten i denna association

Domslut

Artikel 4.2 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985, ska tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat återinför en skatt på kapitaltillskott på lån som en kapitalassociation tar upp, om långgivaren har rätt till en andel i kapitalassociationens vinst, när denna medlemsstat dessförinnan har avskaffat denna skatt.

(¹) EUT C 209 av den 31.7.2010.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 juni 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH mot UniCredito Italiano SpA och Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-317/10 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Ordmärkena UNIWEB och UniCredit Wealth Management — Invändning från innehavaren av de nationella ordmärkena UNIFONDS och UNIRAK samt det nationella figurmärket UNIZINS — Bedömning av risken för förväxling — Risk för association — Varumärkesserie eller varumärkesfamilj)

(2011/C 232/15)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Union Investment Privatfonds GmbH (ombud: J. Zindel och C. Schmid, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: UniCredito Italiano SpA (ombud: G. Floridia, avvocato) och Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Bullock)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (tredje avdelningen) av den 27 april 2010, UniCredito Italiano mot harmoniseringsbyrån och Union Investment Privatfonds (förenade målen T-303/06 och T-337/06), genom vilken tribunalen avslog Union Investment Privatfonds GmbH:s yrkanden avseende talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 5 september 2006 (ärendena R 196/2005-2 och R 211/2005-2) och den 25 september 2006 (ärendena R 456/2005-2 och R 502/2005-2), om ett invändningsförfarande mellan Union Investment Privatfonds GmbH och UniCredito Italiano SpA

Domslut

1. Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 27 april 2010 i de förenade målen T-303/06 och T-337/06, *UniCredito Italiano mot harmoniseringsbyrån — Union Investment Privatfonds (UNIWEB)*, upphävs.
2. Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
3. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

(¹) EUT C 146, 11.09.2010.

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 11 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven kasatsionen sad, Bulgarien) — Tony Georgiev Semerdzhiev mot ET Del-Pi-Krasimira Macheva

(Mål C-32/10) (¹)

(Artikel 92.1 i rättegångsreglerna — Direktiv 90/314/EEG — Paketresor, inbegripet semesterpaket och andra paketarrangemang — Förhållandena före Republiken Bulgariens anslutning till Europeiska unionen — Domstolen uppenbart obehörig att besvara tolkningsfrågorna)

(2011/C 232/16)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven kasatsionen sad.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tony Georgiev Semerdzhiev

Motpart: ET Del-Pi-Krasimira Macheva

Ytterligare deltagare i rättegången: ZAD Bulstrad VIG

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Varhoven Kasatsionen sad — Tolkning av artiklarna 2.1 c, 4.1 b iv och 5.2 tredje och fjärde strecksatsen i rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, s. 59; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53) — Begreppet "andra turisttjänster" som inte är en tilläggstjänst för transport eller inkvartering, för vilka arrangören är ansvarig — Arrangörens skyldighet att ingå ett avtal med konsumenten om tecknande av en försäkring som täcker konsumentens hemtransport i händelse av olycksfall eller sjukdomsfall — Begreppet "skada" som åsamkats konsumenten genom underlåtenhet att uppfylla avtalet eller genom bristande uppfyllelse av avtalet — Huruvida immateriell skada omfattas

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som ställts av Varhoven Kasatsionen sad (Bulgarien).

(¹) EUT C 100 av demn 17.4.2010

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 23 maj 2011 (begäran om förhandsavgöranden från Tribunal de première instance de Namur — Belgien) — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10) mot État belge — SPF Finances

(De förenade målen C-267/10 och C-268/10) (¹)

(Artikel 6.1 EUF — Artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Innehav och försäljning av rökbara tobaksvaror — Nationella bestämmelser enligt vilka det är tillåtet att ta ut punktskatt på tobaksvaror — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2011/C 232/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Namur

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)

Motpart: État belge — SPF Finances

Intervenant: État belge — Service public fédéral Défense

Saken

Begäran om förhandsavgöranden — Tribunal de première instance de Namur — Tolkning av artikel 6.1 första stycket EUF och artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Huruvida en nationell lagstiftning enligt vilken det är tillåtet med tillverkning, import, marknadsföring och försäljning av rökbara tobaksvaror, som är allvarligt skadliga för hälsan, är förenlig med syftet att skydda människors hälsa — Huruvida nationella bestämmelser, enligt vilka det är tillåtet att ta ut punktskatt på tobaksvaror, är giltiga med beaktande av ovannämnda bestämmelser.

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som ställts av Tribunal de première instance de Namur (Belgien) genom beslut av den 24 mars 2010.

(¹) EUT C 221, 14.8.2010.

Domstolens beslut av den 14 april 2011 — Luigi Marcuccio mot Europeiska unionens domstol

(Mål C-460/10 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Sökandens ombud — Advokat som inte fått något uppdrag — Delgivning av ett överklagande — Skadeståndsyrkande — Europeiska unionens domstol — Avslag — Talan om ogiltigförklaring — Påstådd skada — Skadeståndstalan — Uppenbart att en del av överklagandet inte kan tas upp till prövning och att överklagandet i övrigt är ogrundat)

(2011/C 232/18)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (ombud: G. Cipressa, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska unionens domstol (ombud: A.V. Placco)

Saken

Överklagande av tribunalens beslut (sjätte avdelningen) av den 6 juli 2010 i mål T-401/09, Marcuccio mot kommissionen, genom vilket tribunalen dels avlog yrkandet om ogiltigförklaring av de beslut som domstolen påstods ha meddelat om avslag på sökandens talan om ersättning för den skada som uppkommit på grund av att överklagandet i mål T-20/09, enligt vad sökanden påstått, inte delgetts honom på ett rättsenligt sätt, dels avlog yrkandet om skadestånd.

Avgörande

1. Överklagandet avslås.
2. Luigi Marcuccio ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 328, 4.12.2010.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 15 april 2011 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Parma — Italien) — Danilo Debiasi mot Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

(Mål C-613/10) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2011/C 232/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Parma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Danilo Debiasi

Motpart: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Commissione tributaria provinciale di Parma — Tolkning av artikel 13 A i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Offentliga och privata sanitetsanläggningar som utövar en verksamhet som är undantagen från skatteplikt — Nationell lagstiftning enligt vilken det inte är möjligt att göra avdrag för mervärdesskatt för köp av varor eller tjänster som används i den verksamhet som är undantagen från skatteplikt

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framställts av Commissione tributaria provinciale di Parma (Italien), genom beslut av den 7 juli 2010, inte kan tas upp till sakprövning.

⁽¹⁾ EUT C 80, 12.3.2011.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 18 april 2011 — Bericap Záródástechnikai Bt. mot Plastinnova 2000 Kft.

(Mål C-180/11)

(2011/C 232/20)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Bericap Záródástechnikai Bt.

Motpart: Plastinnova 2000 Kft.

Övrig part i målet: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (tidigare Magyar Szabadalmi Hivatal)

Tolkningsfrågor

1. Är det i ett ändringsförfarande rörande en ansökan om ogiltigförklaring av skyddet av en nyttighetsmodell förenligt med unionsrätten att åtgärderna, förfarandena och rättsmedlen är utformade på ett sådant sätt att den nationella domstolen inte är bunden av parternas yrkanden och andra utsagor med rättslig verkan och att domstolen på eget initiativ får företa den bevisupptagning som den finner nödvändig?
2. Är det i ett ändringsförfarande rörande en ansökan om ogiltigförklaring av skyddet av en nyttighetsmodell förenligt med unionsrätten att åtgärderna, förfarandena och rättsmedlen är utformade på ett sådant sätt att den nationella domstolen då den fattar sitt beslut varken är bunden av det förvaltningsbeslut som meddelats rörande ansökan om ogiltigförklaring eller de faktiska omständigheter som har fastslagits i förvaltningsbeslutet och inte heller av de grunder för ogiltigförklaring som har åberopats under förvaltningsförfarandet eller de utsagor, bedömningar och bevis som lagts fram under förvaltningsförfarandet?

3. Är det i ett ändringsförfarande rörande en ny ansökan om ogiltigförklaring av skyddet av en nyttighetsmodell förenligt med unionsrätten att åtgärderna, förfarandena och rättsmedlen är utformade på ett sådant sätt att den nationella domstolen från bevisen rörande den nya ansökan — inbegripet bevisen om teknikens standpunkt — utesluter de bevis som redan hade åberopats till stöd för den tidigare ansökan om ogiltigförklaring av skyddet av nyttighetsmodellen?

Överklagande ingett den 27 april 2011 av Fédération Internationale de Football Association (FIFA) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 februari 2011 i mål T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-204/11 P)

(2011/C 232/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (ombud: A. Barav och D. Reymond, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa tribunalens dom av den 17 februari 2011 i mål T-385/07, i den del domen avser upptagandet till sakprövning,
- upphäva tribunalens dom av den 17 februari 2011 i mål T-385/07 i sak, i den del tribunalen fann att "non-prime"-matcher i FIFA World Cup™ skulle tas med i Belgiens förteckning över evenemang som är av särskild vikt för samhället i den mening som avses i direktivet,
- slutligt avgöra målet i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga, och
- förplikta kommissionen att ersätta FIFA:s rättegångskostnader vid tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

1. **Felaktig rättstillämpning, åsidosättande av artikel 36 i domstolens stadga, åsidosättande av artikel 3a.2 i direktiv 89/552/EEG,⁽¹⁾ i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG,⁽²⁾ och av unionsrätten, felaktig tillämpning**

av artikel 296 FEUF (överträdelse av gränserna för rättslig överprövning, motstridig motivering, användande av skäl som inte redovisas i det omtvistade beslutet när det gäller klassificeringen av FIFA World Cup™ och felaktiga rättsliga slutsatser därav, samt omvänd bevisbörda)

Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att ange skäl som inte finns i kommissionens beslut⁽³⁾ som stöd för sin slutsats att kommissionen gjorde en riktig bedömning då den fann att FIFA World Cup™ var en enhet i den mening som avses i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG, genom att motivera domen på ett motstridigt och osammanhängande sätt, genom att slå fast att någon särskild grund inte behövde redovisas av medlemsstaterna för att ta med FIFA World Cup™ i förteckningen över stora evenemang och genom att vända på bevisbördan.

2. **Felaktig rättstillämpning, åsidosättande av artikel 3a.1 i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG, felaktig tillämpning av artikel 296 FEUF, åsidosättande av artikel 36 i domstolens stadga** (felaktig klassificering av FIFA World Cup™, överträdelse av gränserna för rättslig överprövning, motivering med stöd av skäl som inte anges i det omtvistade beslutet, felaktig bedömning av omständigheterna rörande "non-prime"-matcher och felaktiga rättsliga slutsatser därav, felaktig bedömning att kommissionen i det omtvistade beslutet hade lämnat en tillräcklig motivering, underlåtenhet att bedöma åberopade argument)

Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att slå fast att kommissionen gjorde en riktig bedömning och lämnade en tillfredsställande motivering av att hela FIFA World Cup™ är ett evenemang av särskild vikt för det belgiska samhället i den mening som avses i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG. I synnerhet gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning och drog felaktiga rättsliga slutsatser av de faktiska omständigheterna, då den delade kommissionens ogrundade konstaterande att hela FIFA World Cup™ är av särskilt allmänt intresse i Belgien, att evenemanget av tradition har sänts i fri TV och haft stor TV-publik.

3. **Felaktig rättstillämpning, åsidosättande av unionsrätten, åsidosättande av artikel 3a punkterna 1 och 2 i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG, felaktig tillämpning av artikel 296 FEUF, åsidosättande av artikel 36 i domstolens stadga** (felaktig bedömning av gränserna för rättslig överprövning, felaktig bedömning att kommissionen hade gjort en korrekt bedömning och lämnat en tillfredsställande motivering av att de anmälda belgiska åtgärderna är förenliga med unionsrätten och att de däri angivna inskränkningarna är proportionerliga, felaktig tolkning av omfattningen av informationsrätten och av allmänhetens intresse av att få ett stort utbud av tv-sändningar från evenemang av särskild vikt för samhället)

Denna grund delas in i tre delar

Den första delgrunden: Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att slå fast att kommissionen med fog kunde anse att de anmälda belgiska åtgärderna var förenliga men unionsrätten, trots att kommissionen i det omtvistade beslutet inte företog någon bedömning av inskränkningarna i etableringsrätten. Vidare åsidosatte tribunalen unionsrätten genom att slå fast att inskränkningarna i etableringsrätten var proportionerliga och att kommissionen hade gjort en riktig bedömning och lämnat en tillfredsställande motivering av att inskränkningarna i friheten att tillhandahålla tjänster var proportionerliga.

Den andra delgrunden: Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att slå fast att kommissionen med fog kunde anse att de anmälda belgiska åtgärderna var förenliga med unionsrätten, trots att någon bedömning av inskränkningen av FIFA:s äganderätt inte hade företagits i det omtvistade beslutet. Vidare åsidosatte tribunalen unionsrätten genom att slå fast att inskränkningen i FIFA:s äganderätt var proportionerlig.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 202, s. 60).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2007/479/EG av den 25 juni 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Belgien i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 180, s. 24).

Överklagande ingett den 27 april 2011 av Fédération Internationale de Football Association (FIFA) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 februari 2011 i mål T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-205/11 P)

(2011/C 232/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (ombud: A. Barav och D. Reymond, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Belgien, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa tribunalens dom av den 17 februari 2011 i mål T-68/08, i den del domen avser upptagandet till sakprövning,
- upphäva tribunalens dom av den 17 februari 2011 i mål T-68/08 i sak, i den del tribunalen fann att "non-prime"-matcher i FIFA World Cup™ skulle tas med i Förenade kungarikets förteckning över evenemang som är av särskild vikt för samhället i den mening som avses i direktivet,
- slutligt avgöra målet i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga, och
- förplikta kommissionen att ersätta FIFA:s rättegångskostnader vid tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

1. **Felaktig rättstillämpning, åsidosättande av artikel 36 i domstolens stadga, åsidosättande av artikel 3a.2 i direktiv 89/552/EEG,⁽¹⁾ i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG,⁽²⁾ och av unionsrätten, felaktig tillämpning av artikel 296 FEUF** (överträdelse av gränserna för rättslig överprövning, motstridig motivering, användande av skäl som inte redovisas i det omtvistade beslutet när det gäller klassificeringen av FIFA World Cup™ och felaktiga rättsliga slutsatser därav, samt omvänd bevisbörda)

Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att ange skäl som inte finns i kommissionens beslut⁽³⁾ som stöd för sin slutsats att kommissionen gjorde en riktig bedömning då den fann att FIFA World Cup™ var en enhet i den mening som avses i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG, genom att motivera domen på ett motstridigt och osammanhängande sätt, genom att slå fast att någon särskild grund inte behövde redovisas av medlemsstaterna för att ta med FIFA World Cup™ i förteckningen över stora evenemang och genom att vända på bevisbördan.

2. **Felaktig rättstillämpning, åsidosättande av artikel 3a.1 i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG, åsidosättande av artikel 36 i domstolens stadga, felaktig tillämpning av artikel 296 FEUF** (tribunalens bedömning att kommissionen hade gjort en riktig bedömning då den kom fram till att Förenade kungarikets förteckning hade upprättats på ett klart och öppet sätt)

Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att slå fast att kommissionen hade gjort en riktig bedömning då den fann att Förenade kungarikets förteckning hade upprättats på ett klart och öppet sätt såsom anges i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG, trots att hela FIFA World Cup™ togs med i förteckningen i strid med enhälliga råd som talade för motsatsen och trots att förteckningen gavs in till kommissionen bland annat med stöd av omständigheter som inte förelåg vid det datum då förteckningen upprättades.

3. **Felaktig rättstillämpning, åsidosättande av artikel 3a.1 i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG, felaktig tillämpning av artikel 296 FEUF, åsidosättande av artikel 36 i domstolens stadga** (felaktig klassificering av FIFA World Cup™, överträdelse av gränserna för rättslig överprövning, motivering med stöd av skäl som inte anges i det omtvistade beslutet, felaktig bedömning av omständigheterna rörande "non-prime"-matcher och felaktiga rättsliga slutsatser därav, felaktig bedömning att kommissionen i det omtvistade beslutet hade lämnat en tillräcklig motivering, underlåtenhet att bedöma åberopade argument)

Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att slå fast att kommissionen gjorde en riktig bedömning och lämnade en tillfredsställande motivering av att hela FIFA World Cup™ är ett evenemang av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket i den mening som avses i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG. I synnerhet gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning och drog felaktiga rättsliga slutsatser av de faktiska omständigheterna, då den delade kommissionens ogrundade konstaterande att hela FIFA World Cup™ är av särskilt allmänt intresse i Förenade kungariket, att evenemanget av tradition har sänts i fri TV och haft stor TV-publik.

4. **Felaktig rättstillämpning, åsidosättande av unionsrätten, åsidosättande av artikel 3a punkterna 1 och 2 i direktiv 89/552/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 97/36/EG, felaktig tillämpning av artikel 296 FEUF, åsidosättande av artikel 36 i domstolens stadga** (felaktig bedömning av gränserna för rättslig överprövning, felaktig bedömning att kommissionen hade gjort en korrekt bedömning och lämnat en tillfredsställande motivering av att de anmälda åtgärderna är förenliga med unionsrätten och att de däri angivna inskränkningarna är proportionerliga, felaktig tolkning av omfattningen av informationsrätten och av allmänhetens intresse av att få ett stort utbud av tv-sändningar från evenemang av särskild vikt för samhället)

Denna grund delas in i tre delar

Den första delgrunden: Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att slå fast att kommissionen med fog kunde anse att de anmälda åtgärderna var förenliga med unionsrätten, trots att kommissionen i det omtvistade beslutet inte företog någon bedömning av inskränkningarna i etableringsrätten. Vidare åsidosatte tribunalen unionsrätten genom att slå fast att inskränkningarna i etableringsrätten var proportionerliga och att kommissionen hade gjort en riktig bedömning och lämnat en tillfredsställande motivering av att inskränkningarna i friheten att tillhandahålla tjänster var proportionerliga.

Den andra delgrunden: Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att slå fast att kommissionen med fog kunde anse att de anmälda åtgärderna var förenliga med unionsrätten, trots att någon bedömning av inskränkningen av FIFA:s äganderätt inte hade företagits i det omtvistade beslutet. Vidare åsidosatte tribunalen unionsrätten genom att slå fast att inskränkningen i FIFA:s äganderätt var proportionerlig.

Den tredje delgrunden: Klaganden anser att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att slå fast att kommissionen hade gjort en riktig bedömning och lämnat en tillfredsställande motivering av att de anmälda åtgärderna var förenliga med unionens konkurrensregler, på den grunden att det fanns godtagbara skäl för inskränkningarna i friheten att tillhandahålla tjänster. Vidare åsidosatte tribunalen unionsrätten genom att slå fast att kommissionen inte behövde definiera den relevanta marknaden för att bedöma konkurrensbegränsningar, och att nämnda åtgärder inte innebar något beviljande av särskilda rättigheter i den mening som avses i artikel 106.1 FEUF.

- (¹) Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 202, s. 60).
- (³) Kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Ítéltábla (Ungern) den 11 maj 2011 — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe mot Közbesszerzések Tanácsa Közbesszerzési Döntőbizottság

(Mål C-218/11)

(2011/C 232/23)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Ítéltábla

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovázig), Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe

Motpart: Közbesszerzések Tanácsa Közbesszerzési Döntőbizottság

Intervenienter: Vegyészépítő és Szerelő Zrt. och MÁVÉPCELL Kft.

Tolkningsfrågor

1. Kan bestämmelsen om att miniminivåerna för den kapacitet som krävs enligt artikel 44.2 i direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾ ska vara förenliga med artikel 47.1 b i direktivet tolkas så, att de upphandlande myndigheterna har rätt att koppla ihop miniminivåerna för kapaciteten med ett enda kriterium i den bokföringshandling (balansräkning) som de valt för att kontrollera den ekonomiska och finansiella ställningen?
2. Om den första frågan besvaras jakande önskas även besked i frågan huruvida det villkor om förenlighet som föreskrivs i nämnda artikel 44.2 i direktivet även är uppfyllt beträffande en uppgift (resultatet för räkenskapsåret) — som valts för att bedöma miniminivån för kapaciteten — vars innebörd skiljer sig åt beroende på bokföringsbestämmelserna i de olika medlemsstaterna.
3. Räcker det, för att avhjälpa svårigheterna med de olikheter som säkerligen finns mellan medlemsstaterna, att den upphandlande myndigheten, förutom de handlingar som valts för att styrka den ekonomiska och finansiella ställningen, säkerställer att det är möjligt att åberopa externa resurser (artikel 47.3) eller är denna myndighet skyldig att säkerställa att nämnda ställning kan styrkas på annat sätt, för att nämnda villkor ska vara uppfyllt beträffande samtliga handlingar som myndigheten har valt (artikel 47.5)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 maj 2011 — BrainProducts GmbH mot Bio Semi V.O.F. m.fl.

(Mål C-219/11)

(2011/C 232/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BrainProducts GmbH

Motpart: Bio Semi V.O.F., Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Tolkningsfråga

Utgör en produkt som enligt tillverkaren ska användas för att undersöka en fysiologisk process hos människor endast en medicinteknisk produkt, i den mening som avses i artikel 1.2 a tredje strecksatsen i direktiv 93/42/EEG ⁽¹⁾, om den har ett medicinskt syfte?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter (EGT L 169, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 85), senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/47/EG av den 5 september 2007 (EUT L 247, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 11 maj 2011 — Leyla Ecem Demirkan mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-221/11)

(2011/C 232/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Leyla Ecem Demirkan

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1. Omfattas även friheten att motta tjänster av begreppet den fria handeln med tjänster i den mening som avses i artikel 41.1 i tilläggsprotokollet till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet av den 23 november 1970 ⁽¹⁾?
2. För det fall att fråga 1 ska besvaras jakande: Gäller friheten att motta tjänster enligt artikel 41.1 i tilläggsprotokollet också turkiska medborgare som i likhet med klaganden vill resa in i Förbundsrepubliken Tyskland, inte för att motta en konkret tjänst utan för att under en vistelse på högst tre månader besöka släktingar, och som åberopar blotta möjligheten att motta tjänster i Tyskland?

⁽¹⁾ EGT L 293, 1972, s. 4; svensk specialutgåva, område 11, volym 1, s. 130.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 16 maj 2011 — TETS Haskovo AD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

(Mål C-234/11)

(2011/C 232/26)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad — Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TETS Haskovo AD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

Tolkningsfrågor

1. Hur ska begreppet "förstörelse av egendom", i den mening som avses i artikel 185.2 i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ tolkas, och är syftena med rivningen och/eller betingelserna för denna av betydelse för justeringen av det avdrag som gjordes när egendomen förvärvades?
2. Ska rivning av anläggningstillgångar, som styrkts på vederbörligt sätt och som sker med enda syfte att uppföra nya och förbättrade anläggningstillgångar, betraktas som en förändring i de faktorer som beaktats när avdragsbeloppet bestämdes, i den mening som avses i artikel 185.1 i direktiv 2006/112?
3. Ska artikel 185.2 i direktiv 2006/112 tolkas så, att den gör det möjligt för medlemsstaterna att föreskriva en justering för det fall egendom förstörs och ingen betalning erlagts vid förvärvet av egendomen, eller endast en del av betalningen erlagts?
4. Ska artikel 185.1 och 185.2 i direktiv 2006/112 tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den i artikel 79.3 och artikel 80.2.1 ZDDS, i vilken det föreskrivs en justering av avdraget för det fall egendomen förstörs, när det skett fullständig betalning av grundbeloppet och den beräknade skatten vid förvärvet, och i vilken det föreskrivs ett annat villkor än betalning för att justering inte ska få ske.
5. Ska artikel 185.2 i direktiv 2006/112 tolkas så, att den utesluter möjligheten att justera ett avdrag för det fall befintliga byggnader har rivits med enda syfte att, på samma plats, uppföra nya, förbättrade byggnader, vilka uppfyller samma syfte som de rivna byggnaderna och ger upphov till beskattningsbara transaktioner som ger rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Talan väckt den 19 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien

(Mål C-241/11)

(2011/C 232/27)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Z. Malúšová, N. Yerrell och K.-Ph. Wojcik)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Tjeckien inte har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa domen i målet C-343/08, kommissionen mot Republiken Tjeckien, och därmed har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artiklarna 8, 9, 13, 15–18 och 20.2–20.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, ⁽¹⁾ och därmed har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 22.1 i direktivet,
- förplikta Republiken Tjeckien att på kontot "Europeiska unionens egna medel" betala kommissionen
 - ett schablonbelopp om 5 644,80 euro för varje dag som löper utan att de åtgärder vidtas som krävs för att följa domen i målet C-343/08, kommissionen mot Republiken Tjeckien, från och med avkunnandet av domen i målet C-343/08 den 14 januari 2010,
 - fram till dess att dom meddelats i förevarande mål, eller
 - fram till dess att Republiken Tjeckien har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa domen i målet C-343/08, kommissionen mot Republiken Tjeckien, om detta datum infaller före dagen för avkunnandet av domen i förevarande mål, och
 - ett löpande vite om 22 364,16 euro för varje dag som löper utan att de åtgärder vidtas som krävs för att följa domen i målet C-343/08, kommissionen mot Republiken Tjeckien, från och med avkunnandet av domen i förevarande mål, fram till dess att Republiken Tjeckien har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa domen i målet C-343/08, kommissionen mot Republiken Tjeckien, och
- förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den 14 januari 2010 meddelade domstolen dom i mål C-343/08, kommissionen mot Republiken Tjeckien ⁽²⁾, i vilken den slog fast att "Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artiklarna 8, 9, 13, 15–18 och 20.2–20.4 i direktivet."

Fram till denna dag har Republiken Tjeckien inte underrättat kommissionen om att den antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artiklarna 8, 9, 13, 15–18 och 20.2–20.4 i direktiv 2003/41/EG, och därmed uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 22.1 i direktivet. Kommissionen anser följaktligen att Republiken Tjeckien inte har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa domen i målet C-343/08. I artikel 260.2 FEUF föreskrivs att om kommissionen anser att den berörda medlemsstaten inte har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom, får kommissionen väcka talan vid domstolen, samt ange det standardbelopp eller vite som den med hänsyn till omständigheterna anser det lämpligt att den berörda medlemsstaten ska betala. Med stöd av den metod som fastställs i kommissionens meddelande av den 13 december 2005 om tillämpning av artikel 228 EG (SEK(2005) 1658), har kommissionen yrkat att domstolen ska förplikta Republiken Tjeckien att betala det löpande vitet och schablonbeloppet, såsom angetts ovan.

(¹) EUT L 235, s. 10.

(²) REU 2010, s. I-0000.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgarien) den 19 maj 2011 — Hristo Byankov mot Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (Generalsekreteraren vid inrikesministeriet)

(Mål C-249/11)

(2011/C 232/28)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen Sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hristo Byankov

Motpart: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (Generalsekreteraren vid inrikesministeriet)

Tolkningsfrågor

1. Mot bakgrund av omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, innebär principen om lojalt samarbete enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen jämförd med artiklarna 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ett krav på att det vid tillämpningen av en nationell bestämmelse som den här aktuella — enligt vilken det är tillåtet att upphäva ett lagakraftvunnet förvaltningsbeslut i syfte att få ett av Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna fastställt åsidosättande av en grundläggande rättighet att upphöra, varvid den aktuella rättigheten samtidigt är erkänd i unionsrätten och avser rätten till fri rörlighet för medborgare i medlemsstaterna — också måste beaktas den tolkning som Europeiska unionens domstol har gjort av de unionsrättsliga bestämmelser som är tillämpliga i fråga om begränsningar i utövandet av denna rätt när det krävs att förvaltningsbeslutet upphävs för att åsidosättandet ska upphöra?

2. Följer det av artikel 31.1 och 31.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG (¹) av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 (²) och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, när en medlemsstat i sin nationella rätt föreskriver ett förfarande för prövning av ett förvaltningsbeslut som innebär en begränsning av den rättighet som föreskrivs i artikel 4.1 i detta direktiv, att den behöriga förvaltningsmyndigheten är skyldig att på begäran av förvaltningsbeslutets adressat kontrollera och pröva huruvida det är rättsenligt, varvid den även ska beakta praxis från Europeiska unionens domstol beträffande tolkningen av relevanta unionsrättsliga bestämmelser, i vilka fastställs villkor och begränsningar avseende utövandet av denna rättighet, så att det säkerställs att den ålagda begränsningen av denna rättighet inte är oproportionerlig vid den tidpunkt när prövningsbeslutet meddelas, om det förvaltningsbeslut i vilket begränsningen ålades redan hade vunnit laga kraft vid denna tidpunkt?

3. Är det enligt bestämmelserna i artikel 52.1 andra meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, respektive artikel 27.1 i direktiv 2004/38 tillåtet att tillämpa en nationell bestämmelse enligt vilken en begränsning av rätten till fri rörlighet för en medborgare i en av Europeiska unionens medlemsstater kan åläggas enbart med anledning av att det gentemot en enskild (ett handelsbolag) föreligger en skuld med ett belopp som överstiger en viss lagstadgad gräns, för vilken det inte har ställts någon säkerhet, i samband med ett anhängigt verkställighetsförfarande för att driva in fordran och utan hänsyn till möjligheten, enligt unionsrätten, att en myndighet i en annan medlemsstat driver in fordran?

(¹) EUT L 158, s. 77.

(²) Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungern) den 25 maj 2011 — Oskar Shomodi mot Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

(Mål C-254/11)

(2011/C 232/29)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Oskar Shomodi

Motpart: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 ⁽¹⁾ av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (nedan kallad förordningen om lokal gränstrafik), i vilken den längsta tillåtna varaktigheten för en oavbruten vistelse inte får överstiga tre månader — mot bakgrund av bland annat artiklarna 2 a och 3.3 i nämnda förordning — tolkas så att förordningen möjliggör för flera in- och utresor och en oavbruten vistelse på högst tre månader med stöd av bilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna och angränsande tredjeländer enligt artikel 13 i nämnda förordning, på så sätt att gränsboende som innehar tillstånd för lokal gränstrafik kan bryta den oavbrutna vistelsen före utgången av tremånadersfristen, för att därefter, efter att på nytt ha passerat gränsen, ha rätt till en ny oavbruten vistelse på tre månader?
2. Kan, för det fall den första frågan ska besvaras jakande, en oavbruten vistelse i den mening som avses i artikel 5 i förordningen om lokal gränstrafik anses ha avbrutits när in- och utresan äger rum samma dag eller under två på varandra följande dagar?
3. För det fall den första frågan ska besvaras jakande och den andra frågan nekande, vilket tidsintervall eller vilket annat bedömningskriterium ska vid tillämpningen av artikel 5 i förordningen om lokal gränstrafik beaktas för att en oavbruten vistelse ska anses ha avbrutits?
4. Kan, för det fall den första frågan ska besvaras nekande, bestämmelsen i artikel 5 i förordningen om lokal gränstrafik, i vilken den längsta tillåtna varaktigheten för en oavbruten vistelse inte får överstiga tre månader, tolkas så att vistelseperioderna i samband med de upprepade in- och utresorna ska läggas samman och att tillståndet för lokal gränstrafik, med beaktande av artikel 20.1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EGT L 239, 2000, s. 19) — och andra regler avseende Schengenområdet — inte ger rätt till ytterligare vistelse under en sexmånadersperiod räknat från dagen för den första inresan om vistelsen allt som allt uppgår till 93 dagar (tre månader)?
5. För det fall den fjärde frågan ska besvaras nekande, ska vid denna sammanläggning även beaktas att flera in- och utresor äger rum samma dag, eller att en enskild in- och utresa äger rum samma dag, och vilken beräkningsmetod ska i så fall användas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (EUT L 405, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 26 maj 2011 — Kremikovtshi AD mot Minister na ikonomikata erergetikata i turizma izamestnik- Minister na ikomomikata, erenergetikata i turizma (ministern för ekonomi, energi och turism och viceministern för ekonomi, energi och turism)

(Mål C-262/11)

(2011/C 232/30)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kremikovtshi AD

Motpart: Minister na ikonomikata erergetikata i turizma izamestnik- Minister na ikomomikata, erenergetikata i turizma (ministern för ekonomi, energi och turism och viceministern för ekonomi, energi och turism)

Tolkningsfrågor

1. Är bestämmelserna i Europaavtalet och särskilt beslutet från associationsrådet EU-Bulgarien tillämpligt på statligt stöd som beviljades före Republiken Bulgariens anslutning till Europeiska unionen i enlighet med bestämmelserna i Europaavtalet och i synnerhet i enlighet med artikel 9.4 i protokoll nr 2 när bedömningen huruvida det på detta sätt beviljade stödet är oförenligt ska äga rum efter tidpunkten för Republiken Bulgariens anslutning till Europeiska unionen? För det fallet att denna fråga besvaras jakande, är följande tolkning nödvändig:
 - a) Ska artikel 3.2 i tilläggsprotokollet till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bulgarien, å andra sidan vad gäller förlängningen av den tidsperiod som föreskrivs i artikel 9.4 i protokoll nr 2 till Europaavtalet tolkas så, att endast Europeiska kommissionen kan fastställa huruvida omstruktureringsprogrammet och planerna enligt artikel 2 i tilläggsprotokollet genomfördes fullt ut och uppfyller kraven i artikel 9.4 i protokoll 2 till Europaavtalet? För det fallet att denna fråga besvaras nekande är följande tolkning nödvändig:
 - b) Ska artikel 3.3 i tilläggsprotokollet till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bulgarien, å andra sidan vad gäller förlängningen av den tidsperiod som föreskrivs i artikel 9.4 i protokoll nr 2 till Europaavtalet tolkas så, att den behöriga nationella bulgariska myndigheten har rätt att meddela ett beslut beträffande återbetalning av ett statligt stöd som inte uppfyller kraven i artikel 9.4 i protokoll nr 2 till

Europaavtalet? För det fallet att domstolen besvarar denna fråga nekande hänskjuts följande fråga för tolkning:

2. Ska bestämmelserna i punkt 1 i den del av bilaga V i akten om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen som beträffar konkurrensregler tolkas så, att det aktuella statliga stödet utgör ett nytt stöd i den mening som avses i punkt 1 andra stycket i denna bilaga? För det fallet att denna fråga besvaras jakande: Ska bestämmelserna i artiklarna 107 och 108 FEUF (tidigare artiklarna 87 och 88 EG) avseende statligt stöd samt bestämmelserna i förordning nr 659/1999⁽¹⁾ tillämpas på sådant nytt stöd?

a) För det fall att denna fråga besvaras nekande är det nödvändigt att besvara följande fråga: Ska bestämmelserna i punkt 1 i bilaga V till anslutningsakten tolkas så, att de behöriga nationella myndigheterna inte kan kräva återbetalning av ett statligt stöd såsom det i målet vid den nationella domstolen innan kommissionen har meddelat ett beslut genom vilket det aktuella statliga stödet förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden?

b) För det fall att ovannämnda fråga besvaras jakande: Ska kommissionens beslut av den 15 december 2009 som ingetts till Varhoven administrativen sad (högsta förvaltningsdomstolen) uppfattas som ett negativt beslut beträffande ett olagligt stöd i den mening som avses i artikel 14 i förordning nr 659/1999?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

Talan väckt den 31 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien

(Mål C-269/11)

(2011/C 232/31)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och M. Šimerdová)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt genom att i enlighet med artikel 89 i lag nr 235/2004 om mervärdesskatt tillämpa den särskilda ordningen avseende mervärdesskatt för resebyråer vid försäljning av turisttjänster till personer som inte är resande, och

— förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I Republiken Tjeckien tillämpas den särskilda ordning avseende mervärdesskatt som gäller för resebyråer enligt artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112 inte enbart vid försäljning av turisttjänster till resande utan också vid försäljning av turisttjänster till personer som inte är resande. I Republiken Tjeckien är den särskilda ordningen, i enlighet med artikel 89 i lag nr 235/2004 om mervärdesskatt, också tillämplig när en resetjänst tillhandahålls en juridisk person som säljer denna tjänst vidare till andra resebyråer. Kommissionen anser att detta strider mot artiklarna 306–310 i direktiv 2006/112, enligt vilka den särskilda ordningen för resebyråer enbart ska tillämpas när resetjänsten tillhandahålls resande. Såväl lydelsen i artiklarna 306–310 i direktiv 2006/112 som det syfte som eftersträvas i dessa bestämmelser stöder kommissionens ståndpunkt.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen, Grekland) den 31 maj 2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) m.fl. mot Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Mål C-271/11)

(2011/C 232/32)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatochou Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinos Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Motpart: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (ministern för inrikesfrågor, offentlig förvaltning och decentralisering, transport- och kommunikationsministern, ekonomi- och finansministern)

Tolkningsfrågor

1. Kan den nationella lagstiftaren, enligt artikel 2 i förordning nr 2042/2003, i förening med bestämmelse M.B.902 b punkt 1 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till nämnda förordning, och mot bakgrund av vad som föreskrivs i bestämmelse AMC M.B.102 c punkt 1 (nr 1.1–1.4, 1.6 och 1.7) i

kapitel A i avsnitt B i bilaga I till Easas beslut nr 2003/19/RM/28.11.2003 om godtagbara sätt att uppfylla kraven i förordning nr 2042/2003, vid fastställandet av kompletterande bestämmelser för att genomföra nämnda förordning fördela arbetet med att inspektera luftfartyg, med avseende på certifieringen av att gällande luftvärdighetskrav är uppfyllda, mellan flera särskilda kategorier/typer av inspektörer som var och en ansvarar för kontrollen av luftfartygets luftvärdighet enbart med avseende på ett visst område? Är i synnerhet en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, genom vilken det har inrättats luftvärdighetsinspektörer (Airworthiness and Avionics Inspectors), flygverksamhetsinspektörer (Flight Operations Inspectors), kabinsäkerhetsinspektörer (Cabin Safety Inspectors) och inspektörer av examensbevis och certifikat (Licensing Inspectors), förenlig med förordning nr 2042/2003?

2. Om föregående fråga besvaras jakande, ska bestämmelsen i artikel M.B.902 b punkt 1 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003 tolkas så, att all personal som har fått i uppgift att inspektera ett luftfartygs luftvärdighet enbart med avseende på ett visst område måste ha fem års erfarenhet inom alla de områden som syftar till att säkerställa luftfartygets fortsatta luftvärdighet, eller räcker det med fem års erfarenhet med avseende på de enskilda arbetsuppgifter som personen har tilldelats och den specialisering som vederbörande har?
3. Om svaret på denna fråga är att det räcker att inspektörerna har fem års erfarenhet med avseende på de specifika arbetsuppgifter som dessa har tilldelats, ska då en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, enligt vilken luftvärdighetsinspektörerna (Airworthiness and Avionics Inspectors), vilka ansvarar för övervakning av och tillsyn över flyginstrument, godkännande av underhållsorganisationer och luftfartygsoperatörer i enlighet med instruktionerna i Icaos handbok dok. 9760, måste ha minst fem års erfarenhet från en underhållsverkstad för luftfartyg och ha arbetat med luftfartygsunderhåll, anses vara förenlig med bestämmelse M.B.902 b punkt 1 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, i vilken det föreskrivs att inspektörerna ska ha "åtminstone fem års erfarenhet av fortsatt luftvärdighet"?
4. Om föregående fråga besvaras jakande, ska en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, vilken likställer personer som innehar ett certifikat för luftfartygsunderhåll, i den mening som avses i Del 66 (bilaga III) i nämnda förordning, med personer som har ett examensbevis över högre utbildning på flygnavigrationsområdet, genom att föreskriva att båda grupperna ska ha erfarenhet från en underhållsverkstad för luftfartyg för att kunna certifieras som luftvärdighetsinspektörer, anses vara förenlig med förordning nr 2042/2003?
5. Ska, i enlighet med bestämmelse M.B.902 b punkt 1 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, och även mot bakgrund av bestämmelse AMC M.B.102 c punkt 1 nr 1.4 och nr 1.5 i kapitel A i avsnitt B i bilaga I till Easas beslut nr 2003/19/RM/28.11.2003 om godtagbara sätt att uppfylla kraven i förordning nr 2042/2003, praktisk erfarenhet som eventuellt har förvärvats under studier för att avlägga relevant akademisk examen ingå i den femåriga erfarenheten på luftvärdighetsområdet, eller räknas enbart erfarenhet som har förvärvats på fältet, fristående från studierna och till och med efter avslutade studier och efter det att relevant examen har avlagts?
6. Avses, enligt samma bestämmelse i förordning nr 2042/2003, med fem års erfarenhet på luftvärdighetsområdet även erfarenhet som har förvärvats genom att, tidigare och innan nämnda förordning trädde i kraft, eventuellt utföra uppgiften att inspektera luftvärdigheten hos luftfartyg?
7. Krävs det, enligt bestämmelse M.B.902 b punkt 2 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, för att innehavaren av ett certifikat för luftfartygsunderhåll enligt Del 66 (bilaga III till förordning nr 2042/2003) ska väljas ut till inspektör, att personen har genomgått ytterligare utbildning inom områden som avser luftfartygs luftvärdighet innan vederbörande väljs ut, eller räcker det att personen har genomgått sådan utbildning efter det första urvalet, men innan vederbörande träder i tjänst som inspektör?
8. Kan det, enligt bestämmelse M.B.902 b punkt 3 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, vari det föreskrivs att personal som utför inspektioner med nödvändighet ska ha "formell utbildning för underhåll av flygmateriel", anses att ett utbildningssystem som har inrättats av den nationella lagstiftaren och som har följande särdrag utgör sådan utbildning: i) utbildningen erbjuds efter det att inspektörerna först har valts ut enbart på grundval av sina formella kvalifikationer, ii) utbildningen varierar inte beroende på de formella kvalifikationer som innehas av de personer som först har valts ut till inspektörer, och iii) inom ramen för detta utbildningssystem föreskrivs inte några förfaranden och kriterier för att bedöma eleven eller något slutprov för att styrka elevens lämplighet, när vederbörande har slutfört sin utbildning?
9. Utgör, enligt bestämmelse M.B.902 b punkt 4 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, vari det föreskrivs att personal som utför inspektioner ska ha "en befattning med lämpligt ansvar", ställningen i hierarkin en nödvändig förutsättning för att certifieras som inspektör, i den mening att det krävs att man har haft en hög befattning under tidigare yrkesverksamhet, eller ska ovan nämnda bestämmelse i förordning nr 2042/2003, även mot bakgrund av bestämmelse AMC M.B.902 b punkt 3 i kapitel A i avsnitt B i bilaga I till Easas beslut nr 2003/19/RM/28.11.2003, tolkas så, att det, efter det att en person först har valts ut till inspektör, är nödvändigt att ge vederbörande en befattning inom den myndighet som är behörig att granska luftvärdigheten hos luftfartyg som ger personen behörighet att teckna firma för myndighetens räkning?

10. Om ovannämnda bestämmelse M.B.902 b punkt 4 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordningen ska tolkas på sistnämnda sätt, kan — enligt dess lydelse — en bestämmelse i den nationella rätten som föreskriver att certifieringen av inspektören ska ske efter det att vederbörande har avslutat sin teoretiska och praktiska utbildning, från vilken tidpunkt inspektören får utföra granskningar av luftvärdigheten hos luftfartyg genom att ensam underteckna de handlingar som avser granskningen och vidta åtgärder som är rättsligt bindande för den behöriga myndigheten, anses uppfylla det krav som uppställs i förordningen?

11. Alltjämt för det fall bestämmelse M.B.902 b punkt 4 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003 ska tolkas på det andra av de två sätt som angetts ovan, är en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, enligt vilken kravet på "tidigare befordran och anställning som ansvarig för en underhållsverkstad för luftfartyg" enbart utgör en merit för den personal som först har valts ut till luftvärdighetsinspektörer, förenlig med ovannämnda bestämmelse i förordningen?

12. Var den nationella lagstiftaren, enligt förordning nr 2042/2003, i vilken det inte föreskrivs huruvida och på vilka villkor en person, som innan förordningen trädde i kraft utförde en inspektörs uppgifter för att kontrollera luftvärdigheten hos luftfartyg, har rätt att fortsätta att utföra dessa uppgifter även efter förordningens ikraftträdande, skyldig att föreskriva att den som utförde sådana uppgifter vid den tidpunkt då förordningen trädde i kraft (eller eventuellt tidigare) automatiskt ska certifieras som inspektör på nytt, utan att omfattas av ett föregående urvals- och bedömningsförfarande, eller ska förordning nr 2042/2003, vilken syftar till att förbättra luftfartygsoperatörernas säkerhet och inte till att föreskriva yrkesmässiga rättigheter för anställda vid de myndigheter som är behöriga att granska luftvärdigheten hos luftfartyg i medlemsstaten, tolkas så, att medlemsstaterna enbart har möjlighet, om de anser det lämpligt, att fortsätta att som inspektörer för granskning av luftvärdigheten hos luftfartyg anställa personer som utförde en inspektörs uppgifter innan förordningen trädde i kraft, trots att personerna inte uppfyller de krav som föreskrivs i förordningen, även mot bakgrund av vad som i det avseendet föreskrivs i bestämmelse M.B. 902 b punkt 4 i kapitel A i avsnitt B i bilaga I till Easas beslut nr 2003/19/RM/28.11.2003?

13. Om det slås fast att medlemsstaterna, enligt förordning nr 2042/2003, är skyldiga att automatiskt certifiera personer som inspektörer på nytt, utan något urvalsförfarande, när dessa personer utförde en inspektörs uppgifter innan förordningen trädde i kraft, är då en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, vilken föreskriver att dessa personer, för att på nytt kunna certifieras som inspektörer, faktiskt ska ha utfört en inspektörs uppgifter inte vid den tidpunkt då förordningen trädde i kraft, utan vid den senare tidpunkt då den aktuella nationella bestämmelsen trädde i kraft, förenlig med förordningen?

Talan väckt den 9 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-293/11)

(2011/C 232/33)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och C. Soulay)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastslå att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 306–310 i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾, genom att den har tillämpat de särskilda mervärdesskattebestämmelserna med avseende på resebyråer i de fall där resetjänsterna sålts till en annan person än den resande,

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Bestämmelserna avseende resebyråer är endast tillämpliga på sådana tjänster som tillhandahålls de resande direkt enligt de flesta språkversioner av direktivet. Även den engelska språkversionen i vilken, i en enda punkt, ordet kund (customer) används, skulle sakna mening om den inte uteslutande var tillämplig på de resande. Detsamma följer om man jämför samtliga därmed sammanhängande bestämmelser (systematisk tolkning). Samma slutsats kan även dras efter en historisk tolkning, eftersom mervärdesskattedirektivet innebär "en kodifiering av sjätte direktivet, utan att dess föremål förändrats". Vad beträffar en teleologisk tolkning, är det som är av betydelse att dubbelbeskattning av resebyråerna i vissa medlemsstater inte är tillåten (med undantag för avdrag vid en extensiv tolkning av bestämmelserna avseende resebyråer). En enskild medlemsstat har inte rätt att kringgå nämnda begränsningar i direktivet utan att det först görs en officiell ändring.

⁽¹⁾ EUT L 347, av den 11.12.2006.

Talan väckt den 10 juni 2011 — Republiken Italien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-295/11)

(2011/C 232/34)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri och S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets beslut av den 10 mars 2011 om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd (2011/167/EU) ⁽¹⁾, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar Republiken Italien fyra grunder.

Som första grund har anförts att rådets bemyndigande av förfarandet för fördjupat samarbete gick utanför de gränser som anges i artikel 20.1 första stycket FEU, enligt vilken ett sådant förfarande endast är tillåtet inom ramen för unionens icke-exklusiva befogenheter. Unionen har exklusiv befogenhet att skapa "europeiska rättigheter" på grundval av artikel 118 FEUF.

Såvitt avser den andra grunden har Republiken Italien gjort gällande att bemyndigandet av det fördjupade samarbetet i förevarande fall får effekter som strider mot, eller i vart fall inte stämmer överens med, de syften som låg till grund för nämnda institut enligt fördragen. I den mån som nämnda bemyndigande står i strid med innebörden — om inte lydelsen — av artikel 118 FEUF, strider det mot artikel 326.1 FEUF i den del som det föreskrivs att de fördjupade samarbetena ska respektera fördragen och unionsrätten.

Republiken Italien har som tredje grund gjort gällande att beslutet om bemyndigande fattades utan att någon adekvat granskning gjordes med avseende på kravet på så kallat *last resort* och utan någon lämplig motivering i detta hänseende.

Slutligen har anförts att beslutet om bemyndigande strider mot artikel 326 FEUF i den mån som det skadar den inre marknaden genom att medföra hinder för handeln mellan medlemsstaterna och diskriminering mellan företag, vilket leder till snedvridning av konkurrensen. Vidare bidrar inte beslutet till att stärka EU:s integrationsprocess och strider därmed mot artikel 20.1 andra stycket andra meningen FEU.

⁽¹⁾ EUT L 76, s. 53.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 14 juni 2011 — Dobrudzhanska petrolna kompania AD mot Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (chefen för avdelningen "Överklaganden och verkställighetsförvaltning" i Varna vid centralförvaltningen för den nationella skattemyndigheten)

(Mål C-298/11)

(2011/C 232/35)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dobrudzhanska petrolna kompania AD

Motpart: Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (chefen för avdelningen "Överklaganden och verkställighetsförvaltning" i Varna vid centralförvaltningen för den nationella skattemyndigheten)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 80.1 a och b i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ tolkas så, att beskattningsunderlaget vid leverans mellan närstående personer där ersättningen är lägre än marknadsvärdet enbart ska motsvara marknadsvärdet för transaktionen när leverantören eller mottagaren inte har rätt att dra av hela den ingående skatt som hänförs sig till köpet eller till tillverkningen av de varor som är föremål för leveransen?
2. Ska artikel 80.1 a och b i direktiv 2006/112/EG tolkas så, att medlemsstaten inte får vidta åtgärder för att beskattningsunderlaget uteslutande ska motsvara marknadsvärdet när leverantören har gjort fullt avdrag av den ingående skatt som hänförs sig till varor och tjänster som är föremål för efterföljande leveranser mellan närstående personer där ersättningen är lägre än marknadsvärdet, och inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 173–177 i direktivet och leveransen inte omfattas av ett undantag från skatteplikt enligt artiklarna 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 eller 380–390 i direktivet?
3. Ska artikel 80.1 a och b i direktiv 2006/112/EG tolkas så, att medlemsstaten inte får vidta åtgärder för att beskattningsunderlaget uteslutande ska motsvara marknadsvärdet när mottagaren har gjort fullt avdrag av den ingående skatten på varor och tjänster som är föremål för efterföljande leverans mellan närstående personer där ersättningen är lägre än marknadsvärdet, och inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 173–177 i direktivet?
4. Innehåller artikel 80.1 a och b i direktiv 2006/112/EG en uttömmande uppräkningslista över de fall som utgör förutsättning för att medlemsstaten ska få vidta åtgärder för att beskattningsunderlaget ska motsvara marknadsvärdet på transaktionen?
5. Är en sådan bestämmelse som den i artikel 27 stycke 3 punkt 1 i Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (mervärdesskattelagen) tillåten under andra omständigheter än de som räknas upp i artikel 80.1 a, b och c i direktiv 2006/112?

6. Har artikel 80.1 a och b i direktiv 2006/112 direkt effekt i ett fall som det förevarande och får den nationella domstolen tillämpa den direkt?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck — Österrike) — Pensionsversicherungsanstalt mot Andrea Schwab

(Mål C-547/09) (¹)

(2011/C 232/36)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 100, 17.4.2010

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-341/10) (¹)

(2011/C 232/37)

Rättegångsspråk: polska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 260, 25.09.2010

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial de Vieira do Minho — Portugal) — Manuel Afonso Esteves mot Axa — Seguros de Portugal SA

(Mål C-437/10) (¹)

(2011/C 232/38)

Rättegångsspråk: portugisiska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 317, 20.11.2010

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 juni 2011 (begäran om förhandsavgörande från första instansrätten Namur — Belgien) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10) mot Belgiska staten — SFP Finances

(Mål C-622/10 och C-623/10) (¹)

(2011/C 232/39)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 80, 12.03.2011

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — (Nederländerna)) — Minister van Financiën mot G. in 't Veld

(Mål C-110/11) (¹)

(2011/C 232/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 160, 28.5.2011.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — Oetker Nahrungsmittel mot harmoniseringsbyrån — Bonfait (Buonfatti)

(Mål T-471/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket Buonfatti — Det äldre Beneluxordmärket Bonfait — Förväxlingsrisk föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG (Bielefeld, Tyskland) (ombud: advokaten F. Graf von Stosch)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: R. Manea)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bonfait BV (Denekamp, Nederländerna)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 2 oktober 2009 (ärende R 340/2007-4) i ett invändningsförfarande mellan Bonfait BV och Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.

Domslut

1. Det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 2 oktober 2009 (ärende R 340/2007-4) ogiltigförklaras.
2. Harmoniseringsbyrån ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG:s rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Mål T-475/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsfigurmärket BRICO CENTER — Tidigare gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/42)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver och G. Marín Raigal, därefter advokaten F. Brandolini Kujman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslut R 500/2008-4 som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 24 september 2009, angående ett invändningsförfarande mellan ATB Norte, SL och Bricocenter Italia SL

Domslut

1. Det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 24 september 2009 (ärende R 500/2008-4) ogiltigförklaras i den del den utgör bifall till den talan som Bricocenter Italia Srl har fört vid överklagandenämnden angående "Annonss- och reklamverksamhet", "företagsledning" och "företagsadministration".
2. Talan ogillas i övrigt.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia och Harmoniseringsbyrån ska bära sina rättegångskostnader i förfarandet vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 24 av den 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte, SL mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Mål T-476/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICO CENTER — De äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/43)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte, SL (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver och G. Marín Raigal, därefter advokaten F. Brandolini Kujman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini)

Saken

Talan mot beslut R 1006/2008-4, som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 24 september 2009, angående ett invändningsförfarande mellan ATB Norte, SL och Bricocenter Italia Srl.

Domslut

1. Det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) meddelade den 24 september 2009 (ärende R 1006/2008-4) ogiltigförklaras i den del det innebär bifall till Bricocenter Italia Srl:s överklagande vid överklagandenämnden avseende tjänsterna "annons- och reklamverksamhet", "företagsledning" och "företagsadministration", som omfattades av ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.
2. Talan ogillas i övrigt.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån (BRICO CENTER)

(Mål T-477/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICO CENTER — Äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/44)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte, SL (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver och G. Marín Raigal, därefter advokaten F. Brandolini Kujman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini)

Saken

Talan väckt mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 24 september 2009 (ärende R 1008/2008-4) om ett invändningsförfarande mellan ATB Norte, SL och Bricocenter Italia Srl.

Domslut

1. Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 24 september 2009 (ärende R 1008/2008-4) ogiltigförklaras i den del det innebär bifall till Bricocenter Italia Srl:s överklagande vad gäller tjänsterna "annons- och reklamverksamhet", "företagsledning" och "företagsadministration" som avses i ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia och harmoniseringsbyrån ska bära sina egna rättegångskostnader i förfarandet vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte, SL mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)(Mål T-478/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke — BRICO CENTER — Äldre gemenskapsfigurmärken ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/45)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte, SL (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver och G. Marín Raigal, därefter F. Brandolini Kujman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 24 september 2009 (ärende R 1009/2008-4) om ett invändningsförfarande mellan ATB Norte, SL och Bricocenter Italia Srl.

Domslut

1. Det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) fattade den 24 september 2009 (ärende R 1009/2008-4) ogiltigförklaras till den del Bricocenter Italia Srl:s överklagande till överklagandenämnden bifölls beträffande "tjänsterna annons- och reklamverksamhet", "företagsledning" och "företagsadministration" i ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia och harmoniseringsbyrån ska bära sina rättegångskostnader för förfarandet vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte/ harmoniseringsbyrån mot Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden)(Ärende T-479/09) ⁽¹⁾

(”Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICO CENTER Garden — Äldre gemenskapsfigurmärken ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009”)

(2011/C 232/46)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte, SL (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver och G. Martín Raigal, därefter advokaten F. Brandolini Kujman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini)

Saken

Talan väckt mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 24 september 2009 (ärende R 1044/2008-4) om ett invändningsförfarande mellan ATB Norte, SL och Bricocenter Italia Srl.

Domslut

1. Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 24 september 2009 (ärende R 1044/2008-4) ogiltigförklaras i den del det innebär bifall till Bricocenter Italia Srl:s överklagande vad gäller tjänsterna "annons- och reklamverksamhet", "företagsledning" och "företagsadministration" som avses i ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia och harmoniseringsbyrån ska bära sina egna rättegångskostnader i förfarandet vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (BRICOCENTER)

(Mål T-480/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICOCENTER — De äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/47)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte, SL (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver och G. Marín Raigal, därefter advokaten F. Brandolini Kujman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini)

Saken

Talan mot beslut R 1045/2008-4, som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 28 september 2009, angående ett invändningsförfarande mellan ATB Norte, SL och Bricocenter Italia Srl.

Domslut

1. Det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) meddelade den 28 september 2009 (ärende R 1045/2008-4) ogiltigförklaras i den del det innebär bifall till Bricocenter Italia Srl:s överklagande vid överklagandenämnden avseende tjänsterna "annons- och reklamverksamhet", "företagsledning" och "företagsadministration", som omfattades av ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.
2. Talan ogillas i övrigt.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån och Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER)

(Mål T-481/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket maxi BRICO CENTER — Äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/48)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte, SL (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver och G. Marín Raigal, därefter F. Brandolini Kujman, avocats)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini, avocats)

Saken

Talan väckt mot det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån antog den 28 september 2009 (ärende R 1046/2008-4), avseende ett invändningsförfarande mellan ATB Norte, SL och Bricocenter Italia Srl.

Domslut

1. Det beslut som fjärde överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) antog den 28 september 2009 (ärende R 1046/2008-4) ogiltigförklaras i den del överklagandet från Bricocenter Italia Srl vid överklagandenämnden bifölls vad avser tjänsterna "annons- och reklamverksamhet", "företagsledning" och "företagsadministration", vilka ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke avsåg.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia och harmoniseringsbyrån ska ersätta sina rättegångskostnader som uppkommit under förfarandet vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte SL mot harmoniseringsbyrån — Briocenter Italia (BRICO CENTER Città)

(Mål T-482/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärken — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket BRICO CENTER Città — Äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCenter — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/49)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte SL (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis av advokaterna P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Olivier och G. Marín Raigal, därefter av advokaten F- Brandolini Kujman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto och G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Briocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini)

Saken

Talan mot det beslut som fattades av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 28 september 2009 (ärende R 1047/2008-4) i ett invändningsförfarande mellan ATB Norte SL och Briocenter Italia Srl

Domslut

1. Det beslut som meddelades den 28 september 2009 av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ärende R 1047/2008-4) ogiltigförklaras, och den invändning som framförts av Briocenter Italia Srl inför överklagandenämnden godtas vad beträffar tjänster som avser "reklam", "förvaltning av affärsverksamhet" och "affärsverksamhet", vilka omfattas av ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke.
2. Talan ogillas i övrigt.

⁽¹⁾ EUT C 24 av den 30.1.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ATB Norte mot harmoniseringsbyrån — Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER)

(Mål T-483/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Affiliato BRICO CENTER — De äldre gemenskapsfigurmärkena ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro och CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 232/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ATB Norte, SL (Burgos, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Olivier och G. Marín Raigal, därefter advokaterna F. Brandolini Kujman)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Montalto et G. Mannucci)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italien) (ombud: advokaterna G. Ghidini, M. Mergati och C. Signorini)

Saken

Talan mot beslut R 1048/2008-4, som fattats av Harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 28 september 2009 (ärende R 1048/2008-4), om invändningsförfarandet mellan ATB Norte, SL och Bricocenter Italia Srl.

Domslut

1. Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 28 september 2009 (ärende R 1048/2008-4) ogiltigförklaras i den del beslutet bifaller Bricocenter Italia Srls överklagande till överklagandenämnden beträffande tjänsterna "annons- och reklamverksamhet", "företagsledning" och "företagsadministration" som avses i ansökan om gemenskapsvarumärke.
2. Talan ogillas i övriga delar.
3. ATB Norte, Bricocenter Italia och Harmoniseringsbyrån ska stå för sina egna respektive rättegångskostnader för förfarandet vid Tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.01.2010.

Tribunalens dom av den 28 juni 2011 — ReValue Immobilienberatung mot harmoniseringsbyrån (ReValue)

(Mål T-487/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ReValue — Delvis avslag på registreringsansökan — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)

(2011/C 232/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna S. Fiscoeder och M. Schork, därefter S. Fiscoeder)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Hanne)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 7 oktober 2009 (ärende R 531/2009-4) om en ansökan om registrering av figurkännetecknet ReValue som gemenskapsvarumärke.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. ReValue Immobilienberatung GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 37, 13.2.2010.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 10 juni 2011 — Eurallumina SpA mot kommissionen

(Mål T-207/07 R)

(Interimistiskt förfarande — Statligt stöd — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 232/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italien) (ombud: L. Martin Alegi och R. Denton, solicitors)

Svarande: kommissionen (ombud: N. Khan och D. Grespan)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2007/375/EG av den 7 februari 2007 om den befrielse från punktskatt som Frankrike, Irland och Italien tillämpar för mineraloljor som används som bränsle vid framställning av aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen och på Sardinien (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)) till den del detta berör sökanden.

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Tribunalens beslut av den 15 juni 2011 — Ax mot rådet

(Mål T-259/10) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Ekonomiskt bistånd från unionen till en medlemsstat som genomgår en allvarlig ekonomisk eller finansiell störning — Förordning i vilken föreskrivs villkor och förfaranden enligt vilka ekonomiskt bistånd från unionen får beviljas en medlemsstat — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2011/C 232/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Thomas Ax (Neckargemünd, Tyskland) (ombud: advokaten J. Baumann)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: T. Middleton, M. Bauer och A. De Gregorio Merino)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: B. Smulders, J.-P. Keppenne, H. Krämer) och Republiken Lettland (ombud: M. Borkoveca och A. Nikolajeva)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010, om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism (EUT L 118 s. 1).

Avgörande

1. Talan avvisas.
2. Thomas Ax ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.
3. Republiken Lettland och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 234, 28.8.2010.

Överklagande ingett den 30 mars 2011 av Guido Strack av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 januari 2011 i mål F-132/07, Strack mot kommissionen

(Mål T-199/11)

(2011/C 232/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som meddelades av personaldomstolen (andra avdelningen) den 20 januari 2011 i mål F-132/07 i dess helhet och bifalla de yrkanden som klaganden framfört i personaldomstolen.
- upphäva det beslut som meddelades av personaldomstolen (andra avdelningen) den 17 september 2009 i mål F-132/07, i den mån som klagandens yrkande om att det skulle meddelas tredsdom ogillades.
- upphäva personaldomstolens beslut att först tilldela mål F-132/07 första avdelningen och därefter andra avdelningen.
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 23 juli 2007 om tysta ändringsbeslut av den 9 augusti 2007 och 11 september 2007 samt beslut av den 9 november 2007, i de delar som klagandens ansökningar av den 9 april 2007, 11 maj 2007 och 11 oktober 2007 om offentliggörande av dokument (med beaktande av relevanta rättsliga aspekter, nämligen artikel 17, 17a, 19 och 24 i tjänsteföreskrifterna samt eventuella upphovsrättsliga bestämmelser) avslogs och om avslag på ansökan att det gjordes en polisanmälan mot (tidigare) kommissionärer och tjänstemän vid kommissionen.
- förplikta kommissionen att utge en ersättning på minst 10 000 euro till klaganden för den icke-ekonomiska skada, inbegripet skada på hälsan, som de beslut som begärs ogiltigförklarade har orsakat klaganden.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- tillerkänna klaganden en ersättning på grund av orimligt lång handläggning på minst 2 000 euro efter tribunalens skön med stöd av fast praxis från Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tjugo grunder:

- Med dessa grunder gör klaganden gällande att det organ som fattade de angripna besluten var obehörigt, att det var rättsstridigt att inte meddela tredsdom, att det var rättsstridigt av kommissionen att förlänga fristerna, att det var felaktigt att inte förena detta mål med andra anhängiggjorda mål mellan parterna, att de faktiska omständigheterna var felaktigt återgivna i förhandlingsrapporten och i den överklagade domen, att referenten var jävig, att personaldomstolens språkregler åsidosatts, att klaganden utsattes för särbehandling på grund av språk och att vissa handlingar inte beaktades.
- Klaganden gör dessutom gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och inte motiverade den överklagade domen i tillräcklig utsträckning. Detta gäller bland annat tolkningen och tillämpningen av artiklarna 11, 17, 17a, 19, 25 och 90 och följande punkter i Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och artiklarna 6, 10 och 13 i Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter samt artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 18 maj 2011 — Österrike mot Europeiska

(Mål T-251/11)

(2011/C 232/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2011) 1363 slutlig av den 8 mars 2011 om statligt stöd C 24/2009 som Österrike beviljat företag i energiintensiva industrier genom den österrikiska lagen om grön elektricitet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF — ej statligt stöd

Sökanden anser att den kostnadsbegränsning som stadgas i 22 § c i den österrikiska lagen om grön elektricitet (BGBl. I, nr 114/2008) (Ökostromgesetz, nedan kallad ÖSG) för företag i energiintensiva industrier inte utgör statligt stöd eftersom det saknas inslag av "statliga medel".

2. Andra grunden: Felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF — selektivitetskriteriet ej uppfyllt

Sökanden anser att det varken *de jure* eller *de facto* är fråga om en selektiv åtgärd. Även om det antas att 22 § c ÖSG leder till en avvikelse från referenssystemet så är avvikelsen motiverad med hänsyn till logiken och systematiken i bestämmelserna om stöd till producenter av grön elektricitet.

3. Tredje grunden: Felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF — maktmissbruk

Om de aktuella åtgärderna trots allt skulle anses utgöra statligt stöd omfattas de enligt sökanden av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd: den anmälda kompensationsbetalningen enligt 22 § c ÖSG är under alla förhållanden analog med reglerna om bedömning av nedsättningar av gemenskapsrättsligt reglerade energiskatter enligt kapitel 4 i riktlinjerna. Bestämmelserna om kompensationsbetalning borde således ha tillåtits på grundval av en sådan analogi. Förutom en analog tillämpning av riktlinjerna är en analogi med artikel 25 i den allmänna gruppundantagsförordningen tänkbar.

4. Fjärde grunden: Europeiska kommissionen har behandlat konkurrensmässigt jämförbara situationer olika

Enligt sökanden uppstår frågan varför konkurrensmässigt sett jämförbara situationer — här hänvisas det till likheterna mellan ÖSG och den tyska lagen om förnybar energi (Erneuerbare-Energien-Gesetz), särskilt med avseende på ekonomiska och konkurrensmässiga verkningar — har behandlats uppenbart olika. Detta förefaller strida mot principen om likabehandling.

Överklagande ingett den 26 maj 2011 av Europeiska kommissionen av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 mars 2011 i mål F-120/07, Strack mot kommissionen

(Mål T-268/11)

(2011/C 232/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och B. Eggers)

Övrig part i målet: Guido Strack (Köln, Tyskland)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 15 mars 2011 i mål F-120/07, Strack mot kommissionen, och
- förplikta parterna att bära sina rättegångskostnader i första instans och inom ramen för detta överklagande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av unionsrätten vid tolkningen av artikel 4 i bilaga V till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen.

Personaldomstolen har för det första i strid med unionsrätten och fast rättspraxis tolkat artikel 4 i bilaga V till tjänsteföreskrifterna som att denna bestämmelse inte reglerar överföring av semesterdagar vid längre sjukdom.

2. Andra grunden: Åsidosättande av unionsrätten genom att tillämpningsområdet för och rättsverkan av artikel 1e.2 i tjänsteföreskrifterna.

För det andra har personaldomstolen även tolkat artikel 1e.2 i tjänsteföreskrifterna som en allmän skyldighet för institutionerna att beträffande förläggningen de anställdas arbetstid uppfylla åtminstone standarden i de riktlinjer som utfärdats med stöd av artikel 153 FEUF. Artikel 1e.2, som infördes vid ändringen av tjänsteföreskrifterna år 2004, syftar dock bara till att åtgärda en lucka beträffande de tekniska föreskrifter och skydd för de anställdas hälsa och säkerhet (exempelvis brandskydd, farliga ämnen, ventiler och ergonomi) som saknas i tjänsteföreskrifterna. Tjänsteföreskrifterna medger numera att man tillämpar de tekniska minimikraven i riktlinjerna respektive motsvarande införlivade bestämmelserna i nationell rätt. Bestämmelsen kan och ska dock inte avse villkoren för överföring av semesterdagar och kompensation som icke utnyttjad ledighet, som i slutändan regleras av unionslagstiftaren. Sålunda som personaldomstolen nådde denna slutsats, har den åsidosatt inte bara gällande bestämmelser och domstolens praxis utan även rättssäkerhetsprincipen.

3. Tredje grunden: Fel i förfarandet

För det tredje har personaldomstolen åsidosatt förfarandebestämmelserna, genom att ex officio som första grund pröva ett åsidosättande av artikel 1e.2 i tjänsteföreskrifterna och de facto satt åt sidan en bestämmelse i tjänsteföreskrifterna utan att ha tagit upp någon invändning om rättsstridighet och gett rådet och Europaparlamentet möjlighet att bestrida detta.

Överklagande ingett den 25 maj 2011 av VE (*) av den dom som personaldomstolen meddelade den 15 mars 2011 i mål F-28/10, VE (*) mot kommissionen

(Mål T-274/11)

(2011/C 232/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: VE (*) (ombud: advokaten L. Vogel)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- helt upphäva den överklagade domen, som meddelades den 15 mars 2011 av Europeiska unionens personaldomstols andra avdelning, vilken delgetts genom rekommenderat brev av den 15 mars 2011, i vilken sökandens talan, väckt den 7 maj 2010, ogillades, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna med tillämpning av artikel 87.2 i rättegångsreglerna, inklusive nödvändiga kostnader som parterna haft med anledning av förfarandet, däribland för delgivningsadress, resor och uppehälle samt advokatarvode, med tillämpning av artikel 91 b i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna samt missuppfattning av den bevisning som presenterats vid personaldomstolen. Sökanden hävdar att personaldomstolen dels har missuppfattat handlingarna med nummer 22, 23, 24 och 25 i sökandens ansökan genom att i punkt 31 i domen förklara att sökandens vistelse i Frankrike under åren 1999 och 2000 inte kunde förstås som ett uttryck för sökandens avsikt att förflytta den ort där han har sina huvudsakliga intressen till sin hemstat, dels har gjort en osammanhängande tolkning av begreppet stadigvarande hemvist i punkterna 29, 31 och 33 i den överklagade domen.
2. Andra grunden: Missuppfattning av den bevisning som presenterats vid personaldomstolen och bristande motivering genom att personaldomstolen har förklarat att det för sent fattade beslutet att inte tillerkänna sökanden rätt till utlandstillägg förklaras "av en missuppfattning angående var sökanden tagit sin studentexamen". Sökanden hävdar att personaldomstolen inte har beaktat handling nr 15 i hans ansökan och inte besvarat punkt 31 i hans talan, och därmed

gjort konstateranden om de faktiska omständigheterna som är uppenbart felaktiga.

Talan väckt den 27 maj 2011 — TF1 mot kommissionen

(Mål T-275/11)

(2011/C 232/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-P. Hordies och C. Smits)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- bifalla talan,
- att som en åtgärd för processledning, i enlighet med artikel 64.3 d i tribunalens rättegångsregler, förelägga kommissionen att förete de handlingar som kommissionen använt sig av för att finna att den offentliga finansieringen var proportionell och att principen om insyn iakttagits, nämligen: rapporterna avseende genomförandet av artiklarna 2 och 3 i dekretet för räkenskapsåren 2007 och 2008 samt utkastet till den rapport som föreskrivs i artikel 2 för räkenskapsåret 2009, liksom den konfidentiella versionen av det angripna beslutet,
- förpliktiga kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att kommissionens beslut 2011/140/EU av 20 juli 2010, i vilket kommissionen förklarade det statliga stöd som franska myndigheter planerar att genomföra till förmån för France Télévisions i form av ett årligt budgettillskott förenligt med den gemensamma marknaden, ska ogiltigförklaras.

Som stöd för sin talan åberopar den sökande tre grunder:

1. Den första grunden avser en felaktig tolkning av det samband som finns mellan intäkterna från de nya skatter och avgifter och som föreskrivs i reformen av offentlig radio och teve och finansieringen av France Télévisions. Sökanden åberopar indicier som gör det möjligt att fastställa att det föreligger en obligatorisk öronmärkning av intäkterna från skatten på reklam och från skatten på elektronisk kommunikation för användning till de budgettillskott som France Télévisions erhåller, i såväl rättsligt hänseende (med hänsyn till samtliga relevanta nationella bestämmelser) som i ekonomiskt hänseende (med hänsyn till det sätt på vilket stödets storlek och skattesatsen bestäms samt till hur skatten i praktiken används).

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

2. Den andra grunden avser den risk för överkompensation som är förenad med France Télévisions finansieringsform. Sökanden har kritiserat kommissionen dels för att sökanden inte haft tillgång till en rad administrativa handlingar och därför inte haft möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin rätt att väcka talan, dels för att kommissionen gjort en felaktig tolkning av artikel 106.2 FEUF genom att inte ta hänsyn till kravet på ekonomisk effektivitet vid tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster vid sin bedömning av den omtvistade åtgärdens lagenlighet.
3. Den tredje grunden avser underlåtenhet att beakta andra bestämmelser i FEUF och i sekundärrätten. Sökande gör för det första gällande att skatten på elektronisk kommunikation står i strid med artikel 110 FEUF, och för det andra att de omtvistade skatterna innebär en restriktion av den friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten, eftersom de samlade specialskatterna på radio- och tevesändningar kraftigt begränsar radio- och teveoperatörers möjligheter att bedriva verksamhet i Frankrike. Vidare strider den omtvistade åtgärden mot direktiv 2002/20 av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, eftersom den innebär att de teleoperatörer som inte uppfyller villkoren i direktivet påförs en skatt.

Talan väckt den 31 maj 2011 — Carlotti mot parlamentet

(Mål T-276/11)

(2011/C 232/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marie-Arlette Carlotti (Marseille, Frankrike) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att det beslut som fattats av Europaparlamentets presidium den 1 april 2009 om ändring av bestämmelserna om frivillig tilläggspension för ledamöterna i Europaparlamentet, är rättsstridigt,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser ogiltigförklaring av beslutet av den 28 mars 2011 att inte låta sökanden ta del av sin tilläggspension vid 60 års ålder (från och med februari 2012), vilket fattats med stöd av Europaparlamentets beslut av den 1 april 2009 om

ändring av bestämmelserna om frivillig tilläggspension för ledamöterna i Europaparlamentet.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

- Första grunden: Åsidosättande av förvärvade rättigheter som sökanden tillerkänns genom lagenliga rättsakter och åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
- Andra grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och proportionalitetsprincipen, eftersom det i beslutet av den 1 april 2009 och i det angripna beslutet föreskrivs en höjning av den ålder då pension erhålls med tre år, och det inte föreskrivs några övergångsbestämmelser.
- Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 29 i bestämmelserna gällande betalning av kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, enligt vilka kvestorerna och generalsekreteraren ska övervaka tolkningen och den strikta tillämpningen av dessa bestämmelser.
- Fjärde grunden: I det beslut som fattats av Europaparlamentets presidium den 1 april 2009 om ändring av bestämmelserna som ligger till grund för det omtvistade beslutet gjordes en uppenbart oriktig bedömning, eftersom beslutet grundar sig på en bedömning som saknar stöd av pensionsfondens ekonomiska situation.
- Femte grunden: Avtalsbrott vid avtalens genomförande och ogiltighet av avtalsklausuler som är helt beroende av en avtalsparts vilja.

Talan väckt den 30 maj 2011 — T&L Sugars och Sidul Açúcares mot kommissionen

(Mål T-279/11)

(2011/C 232/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: T&L Sugars Ltd (London, Förenade kungariket) och Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugal) (ombud: advokaten D. Waelbroeck och D. Slater, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ta upp denna talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF och/eller invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF, avseende förordning nr 222/2011, förordning nr 293/2011, förordning nr 302/2011 och förordning nr 393/2011 till sakprövning och bifalla den,
- ogiltigförklara förordning nr 222/2011 om undantagsåtgärder avseende utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna under regleringsåret 2010/11,

- ogiltigförklara förordning nr 293/2011 om fastställande av en tilldelningskoefficient om avslag av nya ansökningar och om avslutande av ansökningsomgången för tillgängliga kvantiteter socker producerat utöver kvoten och avsett för försäljning på unionsmarknaden till nedsatt överskottsavgift,
- ogiltigförklara förordning nr 302/2011 om öppnande av en tullkvot för exceptionell import av vissa kvantiteter socker under regleringsåret 2010/11,
- ogiltigförklara förordning nr 393/2011 om fastställande av tilldelningskoefficienten för utfärdande av importlicenser för sockerprodukter inom vissa tullkvoter för vilka det lämnats in ansökningar under perioden 1–7 april 2011, och om tillfälligt stopp för ansökningar om sådana licenser,
- i andra hand ta upp invändningen om rättsstridighet mot artiklarna 186 a och 187 i förordning nr 1234/2007 till sakprövning och bifalla den, fastställa att dessa bestämmelser är rättsstridiga, samt ogiltigförklara de angripna förordningarna, vilka direkt eller indirekt bygger på dessa bestämmelser,
- förplikta EU, som företräds av kommissionen, att ersätta all skada som sökandena har lidit till följd av kommissionens åsidosättande av sina rättsliga skyldigheter och fastställa ersättningen för den skada som sökandena har lidit till 35 485 746 euro för perioden mellan den 1 oktober 2009 och den 31 mars 2011, uppräknad med hänsyn till den fortlöpande skada som sökandena har lidit därefter, eller till någon annan lämplig summa som avspeglar den skada som sökandena har lidit eller kommer att lida — såsom vidare tillstyrkes av sökandena under detta förfarande, särskilt för att tillbörlig hänsyn ska tas till framtida skada,
- förordna om att det ska utgå ränta, som beräknas på grundval av Europeiska centralbankens räntesats för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, ökad med två procentenheter, eller en annan lämplig räntesats som domstolen bestämmer, på den fastställda ersättningen från dagen för domens avkunnande till dess betalning sker, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av förordning nr 1234/2007⁽¹⁾ och avsaknad av tillräcklig rättslig grund. Förordning nr 1234/2007 har åsidosatts, genom att den angripna förordningen nr 222/2011 i praktiken ökar de produktionskvoter som har fastställts för inhemska producenter. Enligt sökandena har inte kommissionen någon behörighet därtill, utan har specifikt fått i uppdrag att minska produktionskvoterna. Men för att uppnå en motsvarande ökning så har överskottsavgiften för socker utöver

kvoterna rättsstridigt fastställts till 0 euro i förordningen nr 222/2011 — detta trots att kommissionen har en rättslig skyldighet att fastställa överskottsavgiften till en nivå som är tillräckligt avskräckande. I syfte att åtgärda de marknadstörningar som uppkommit på grund av en minskad import så lämnas prioriteringen till förmån för importåtgärder och heltidsraffinaderier — vilken fastställs i förordning nr 1234/2007 — utan avseende, genom både förordningen nr 222/2011 och förordning nr 302/2011.

2. Andra grunden: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen. Sökandena gör gällande att de angripna förordningarna gynnar de inhemska producenterna på bekostnad av raffinaderier som importerar, trots att rörsocker och betsocker är kemiskt sett identiska.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen. De angripna förordningarna har till syfte att tackla en brist på EU:s sockermarknad, vilken har uppkommit på grund av ett underskott av importerat rörsocker. Istället för att lösa problemet genom att tillåta den nödvändiga importen av rörsocker har den inhemska sockerproduktionen underlättats genom de angripna förordningarna. Förordningarna är följaktligen uppenbart olämpliga och oproportionerliga.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar. Sökandena gör gällande att kommissionen vid upprepade tillfällen försäkrade att den inte skulle öka produktionskvoterna och att den skulle bibehålla balansen mellan berörda parter. Det är dock tydligt att de angripna förordningarna utformades för att gynna inhemska produktion på bekostnad av raffinaderier som importerar.
5. Femte grunden: Åsidosättande av omsorgsprincipen och principen om god förvaltningssed. Sökandena gör gällande att kommissionen inledningsvis helt underlät att agera, trots upprepade varningar om marknadsstörningar. Kommissionen tog sedan uppenbart olämpliga åtgärder för att tackla dessa störningar och rubbade därmed den jämvikt som rådet har skapat mellan de olika aktörerna på marknaden.

Sökandena gör även gällande de ovannämnda grunderna till stöd för att förordning nr 222/2011 och förordning nr 302/2011 är rättsstridiga, enligt artikel 277 FEUF. I andra hand gör sökandena gällande att artiklarna 186 a och 187 i förordning nr 1234/2007, vilka utgör den rättsliga grunden för de angripna förordningarna, är rättsstridiga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") (EUT L 299, s. 1).

Talan väckt den 7 juni 2011 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones mot harmoniseringsbyrån — MIP Metro (METROINVEST)

(Mål T-284/11)

(2011/C 232/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten J. Carbonell Callicó)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ändra det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 17 mars 2011 i ärende R 954/2010-1, och bifalla ansökan om registrering av ordmärket METROINVEST som gemenskapsvarumärke, eller
- i andra hand, och endast för det fall att det första yrkandet ogillas, ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 17 mars 2011 i ärende R 954/2010-1, samt
- förplikta svaranden och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket METROINVEST, för tjänster i klass 36 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 7112113

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Figurmärket METRO i blått och gult, registrerat i Tyskland med nr 30348717, för en serie varor och tjänster i klasserna 1–45. Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 779116 för figurmärket METRO, i gult, för en serie varor och tjänster i klasserna 1–42

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 6 och 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vad rör rätten till en rättvis rättegång och icke-diskrimineringsprincipen, och av likabehandlingsprincipen, som är en grundläggande princip i unionsrätten. Överklagandenämnden har åsidosatt artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, eftersom det inte föreligger någon förväxlingsrisk mellan de omtvistade varumärkena.

Överklagande ingett den 6 juni 2011 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 16 mars 2011 i mål F-21/10, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-286/11 P)

(2011/C 232/62)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva det överklagade beslutet i dess helhet och utan undantag och dessutom,
- i första hand, bifalla samtliga yrkanden som framställts i första instans, och
- förplikta motparten att ersätta klagandens rättegångskostnader i första instans i det mål som nu överklagas,
- i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen för att den i annan sammansättning ska göra en ny prövning av vart och ett av de yrkanden som avses ovan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Första grunden: Det saknas helt motivering i fråga om "skadeståndsyorkandet".

— I detta avseende gör klaganden gällande att förundersökning saknas och att de faktiska omständigheterna missuppfattats och förvrängts, samt att de bestämmelser som rör uppkomsten av utomobligatoriskt skadeståndsansvar för Europeiska unionens institutioner, begreppet motive-ringsskyldighet för institutioner i Europeiska unionen och unionsdomstolen och begreppet rättsstridigt beteende hos en institution i Europeiska unionen har tolkats och tillämpats på ett felaktigt och orimligt sätt.

2. Andra grunden: Det som domstolen i första instans har förordnat i fråga om "rättegångskostnaderna" är rättsstridigt.

— Klaganden gör i detta avseende särskilt gällande att en part endast kan åläggas att ersätta personaldomstolen för rättegångskostnader enligt artikel 94 i personaldomstolens rättegångsregler med hänvisning till omständigheter som står i nära samband med det berörda målet och inte till partens påstådda beteende i andra mål.

Talan väckt den 9 juni 2011 — Portovesme mot kommissionen

(Mål T-291/11)

(2011/C 232/63)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Portovesme (Rom, Italien) (ombud: advokaterna F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati och A. Vinci)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

1. Fastställa att Europeiska kommissionens beslut av den 23 februari 2011 beträffande statligt stöd nr C 38/B/2004 (ex NN 58/2004) och nr C 13/2006 (ex N587/2005) som Italien genomfört till förmån för bland annat sökanden är rättsstridigt med avseende på artikel 267 FEUF och följaktligen ogiltigförklara beslutet i dess helhet alternativt i den utsträckning tribunalen finner rimligt.
2. I andra hand och enbart för det fall — vilket inte är fallet — att tribunalen inte skulle bifalla yrkandet under punkt 1, fastställa att beslutet är rättsstridigt i den del det häri förordnas att stödet ska återkrävas då det åsidosätter den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar.
3. Förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader. Sökanden förbehåller sig rätten att väcka en separat talan med yrkande om ersättning för sin skada.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden 11 grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar samt av artiklarna 4, 7, 10 och 14 i förordning nr 659/1999. ⁽¹⁾

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Beslutet har antagits nära sex och ett halvt år efter det att det formella granskningsförfarandet inleddes.

2. Andra grunden: Felaktig och/eller ofullständig redogörelse för referensbestämmelser och referensreglering samt för det åsidosättande som följer av skyldigheten att genomföra utredningar skyndsamt och på ett opartiskt sätt.

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Beslutet att förklara stödet oförenligt med den gemensamma marknaden grundas på en såväl bristfällig som felaktig redogörelse för de faktiska och rättsliga omständigheterna. Kommissionen har därför åsidosatt principen om skyndsamt och opartisk handläggning som borde ha väglett kommissionen i dess arbete.

3. Tredje grunden: Orimlig särbehandling mellan Portovesme och Alcoa Trasformazioni.

— Åberopade argument till stöd för denna grund: I ett annat beslut som rör ett annat bolag fann kommissionen att samma stödordning som den i detta fall förklarat oförenlig med den gemensamma marknaden såvitt avser sökanden var lagenlig. Detta har lett till en orimlig särbehandling mellan de båda bolagen.

4. Fjärde grunden: Huruvida det föreligger stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Genom det förmånpris som beviljats sökanden har den italienska staten ingripit för att undanröja en ännu mera oberättigad situation samt för att mildra de orimliga kostnaderna för el som beror på att öarnas koppling till det nationella elnätet är otillräcklig. Villkoren för att det ska föreligga en ekonomisk förmån och att åtgärden är selektiv är följaktligen inte uppfyllda. Medel från kompensationsfonden var således endast en eventualitet, varför åtgärden inte ska anses ha inneburit användning av statliga medel. Inte heller kunde denna åtgärd påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom det inte finns något handelsutbyte mellan medlemsstaterna på zinkmarknaden.

5. Femte grunden: Felaktiga förutsättningar ligger till grund för det angripna beslutet

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Beslutet grundas på det felaktiga antagandet att stödet skapat en obalans på energimarknaden, trots att det är marknaden för tungmetaller som berörs av stödet.

6. Sjätte grunden: Huruvida stödet ska anses vara ett nytt stöd eller ett existerande stöd

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Den aktuella förmånsbehandlingen borde ha betraktats som existerande stöd vilket redan ansetts förenligt med den gemensamma marknaden i ett tidigare kommissionsbeslut.

7. Den sjunde grunden: Huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Kommissionen har inte beaktat att den aktuella åtgärden har bidragit till att garantera utvecklingen av sysselsättningen på lång sikt i det berörda området.

8. Den åttonde grunden: Åsidosättande av artiklarna 2, 3, 5 och 12 EG-fördraget och underlåtenhet att tillämpa likhetsprincipen och principen om att gemenskapsinstitutionernas handlande ska vara proportionerligt

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Det angripna beslutet har på ett rättsstridigt sätt inneburit ett förkastande av en stödordning vars syfte är att undanröja en situation av allvarlig diskriminering mellan å ena sidan italienska företag som framställer tunga metaller och å andra sidan europeiska sådana företag.

9. Den nionde grunden: Åsidosättande av artikel 174 FEUF och bilaga D och förklaring nr 30 om ö-regionerna

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Kommissionen har inte beaktat struktur- och marknadsunderskott som hänger samman med ökaraktären.

10. Den tionde grunden: Åsidosättande av förfaranderegler (artikel 107.3 a, b och c FEUF) och felaktig tillämpning av riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål från år 1998 och underlåtenhet att tillämpa riktlinjerna för åren 2007-2013.

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Kommissionen har inte iakttagit skyldigheten att göra en ordentlig prövning av huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden.

11. Den elfte grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

— Åberopade argument till stöd för denna grund: Kommissionen har inte beaktat att den stödordning som utvidgades till att omfatta sökanden redan hade förklarats förenlig med den gemensamma marknaden i ett tidigare beslut. Inte heller har kommissionen beaktat att det inte förekommit några tvivel beträffande stödordningen under de femton år som förflutit sedan beslutet. Dessa omständigheter är följaktligen relevanta för sökandens berättigade förväntningar.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

Talan väckt den 6 juni 2011 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-299/11)

(2011/C 232/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) och European Dynamics Belgium SA (Bryssel, Belgien) (ombud: N. juristerna Korogiannakis och M. Dermitzakis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara harmoniseringsbyråns beslut, som sökanden underrättats om genom skrivelse av den 28 mars 2011, genom vilket, inom ramen för det öppna anbudsförfarandet nr AO/021/10 "Tillhandahållande av externa tjänster för hantering av program och projekt samt teknisk rådgivning i fråga om informationsteknik" och till följd av det anbud som sökanden avgett, sökanden utvaldes som en tredje leverantör i kaskadsystemet, samt alla därmed förknippade beslut av harmoniseringsbyrån, däribland de beslut genom vilka kontraktet tilldelades den första och den andra leverantören i kaskadsystemet,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta de skador som sökanden lidit till följd av de aktuella anbudsförfarandena med 6 500 000 EUR,

— därutöver förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta de skador som sökanden lidit till följd av förlorade möjligheter och för kränkning av dess anseende och trovärdighet med 650 000 EUR, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta sökandens rättegångskostnader och andra kostnader och utgifter som uppkommit i samband med denna ansökan, även för det fall talan skulle ogillas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 100.2 i förordning nr 1605/2002. (¹) Sökanden hävdar särskilt att motiveringskyldigheten har åsidosatts genom vägran att lämna en tillräcklig motivering eller förklaring till sökanden och vägran att informera om de relativa kvaliteter och fördelar som kännetecknar det anbud som slutligen valts.

2. Andra grunden: åsidosättande av förfrågningsunderlaget genom att krav som inte nämnts i detta underlag har beaktats vid bedömningen.
3. Tredje grunden: uppenbart oriktig bedömning samt vaga och omotiverade uppgifter från bedömningskommittén.
4. Fjärde grunden: diskriminering av anbudsgivare, åsidosättande av kriterierna för uteslutning från tilldelning av kontrakt, åsidosättande av artiklarna 93.1 f, 94 och 96 i förordning nr 1605/2002 samt artiklarna 133a och 134b i förordning nr 2342/2002 ⁽²⁾ liksom även åsidosättande av principen om god förvaltningssed. Enligt sökanden skulle den andra leverantören som valts ha uteslutits.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1).

Talan väckt den 8 juni 2011 — Italmobiliare mot kommissionen

(Mål T-305/11)

(2011/C 232/65)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Italmobiliare SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza och M. Piergiovanni)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- helt eller delvis ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder:

1. Första grunden: Det angripna beslutet har riktats till fel person, i strid med artikel 18.1 i förordning 1/2003, nämligen Italmobiliare, som endast är ett finansiellt holdingbolag som inte styr verksamheten, i stället för Italcementi, som är koncernens operativa holdingbolag. Kommissionen har även åsidosatt principerna om kontradiktoriskt förfarande och om skyddet för berättigade förväntningar genom att peka ut sökanden som mottagare av det angripna beslutet trots att detta bolag helt saknar kopplingar till undersökta verksamheten. Sökanden åberopar slutligen att principen om

icke-diskriminering har åsidosatts, då Italmobiliare är det enda renodlade finansiella holdingbolaget som omfattas av förfarandet.

2. Andra grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 18.1 i förordning 1/2003 genom att ha inlett ett utredningsförfarande och antagit en bindande rättsakt trots att den saknar behörighet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen. För det första är de åtgärder som vidtagits inte lämpade för att uppnå de eftersträlvade målen, eftersom kommissionen har använt sig av artikel 18 i förordning 1/2003 för en utredning som inte är grundad på specifika indicier och vars föremål är obestämt, för att skaffa sig upplysningar som den borde ha funnit genom en branschutredning enligt artikel 17 i förordning 1/2003. Dessutom har kommissionen i det angripna beslutet inte gjort en lämplig avvägning mellan utredningens intressen och den skada som åsamkas enskilda, då kommissionen har ställt oproportionerligt och oskäligt betungande krav på sökanden vad gäller att finna, katalogisera och översända information.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF. Kommissionen har underlåtit att i rättsakten ange skälen för varför den använt just det rättsliga instrument den valt, nämligen ett beslut enligt artikel 18.3 i förordning 1/2003. Rättsakten brister dessutom i motiveringen vad gäller föremålet för och syftet med begäran om upplysningar samt behovet av de begärda upplysningarna för den pågående utredningen. Åsidosättandet av motiveringsskyldigheten utgör ett åsidosättande av väsentliga föreskrifter i den mening som avses i artikel 263 FEUF liksom av sökanden rätt till försvar.
5. Femte grunden: Det angripna beslutet är rättsstridigt till följd av åsidosättande av principen om ett kontradiktoriskt förfarande. Den frist på endast några få dagar som kommissionen medgav för att besvara det frågeformulär som bilades meddelandet av den 4 november var uppenbart otillräcklig för att sökanden fullt ut skulle kunna utöva sin rätt att yttra sig. Dessutom avvek innehållet i meddelandet av den 4 november i viss mån från innehållet i det angripna beslutet. Därmed har kommissionen hindrat sökanden från att göra gällande sina ståndpunkter angående de olika frågor som sedermera tagits upp i den slutliga rättsakten. Vidare har kommissionen på flera punkter underlåtit att beakta det ingivna yttrandet. Följaktligen har det kontradiktoriska förfarandet berövats sin funktion, till men för sökandens rätt till försvar och processuella ställning.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed, i form av i) bristande samordning mellan de olika frågeformulär som sända ut vid olika tillfällen, vilka blivit föremål för omnumreringar, omformuleringar, metodologiska anpassningar och tillägg, ii) den avsevärda förlängningen av utredningen, utöver vad som är skäligt och iii) kommissionens hantering av förfarandet.

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 12 maj 2011 — Missir Mamachi di Lusignano mot kommissionen

(Mål F-50/09) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Regel om att det i fråga om skadestånd ska råda överensstämmelse mellan begäran, klagomål och talan — Förfarandets kontradiktoriska karaktär — Användning vid domstol av en konfidentiell handling som åsatts klassificeringen "begränsad EU" — Institutionernas utomobligatoriska skadeståndsansvar — Culpaansvar — Orsakssamband — Flera skadeståndsgrundande orsaker — Handling av tredje man — Strikt ansvar — Biståndsskyldighet — Skyldighet för en institution att säkerställa skyddet av dess anställda — Mord på en tjänsteman och dennes maka begånget av tredje man — Förlust av överlevnadschans)

(2011/C 232/66)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgien) (ombud: advokaterna F. Di Gianni, R. Antonini och N. Sibona)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Pignataro, B. Eggers och D. Martin)

Saken

Ansökan om förpliktande av kommissionen att betala ersättning för den ideella och materiella skada som sökanden lidit till följd av mordet på sin son, en tidigare tjänsteman.

Domslut

1. Talan ogillas
2. Utdragen ur handlingen från år 2006 om de säkerhetsnormer och säkerhetskriterier som Europeiska kommissionen har tillhandahållit tribunalen under rättegången ska utan dröjsmål skickas tillbaka till Europeiska kommissionen i ett konfidentiellt omslag som åsatts noteringen "klassificerad begränsad EU".
3. Europeiska kommissionen ska bära samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 167, 18.7.2009, s. 27.

Personaldomstolens dom av den 7 juni 2011 — Larue och Seigneur mot ECB

(Mål F-84/09) ⁽¹⁾

(Personalmål — ECB:s anställda — Lön — Allmän lönejustering — Missuppfattning beträffande beräkningsmetoden)

(2011/C 232/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Larue och Seigneur (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: G. Nuvoli och N. Urban, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av lönebeskeden avseende januari månad år 2009.

Domslut

1. Lönebeskeden för Emmanuel Larue och Olivier Seigneur avseende januari månad år 2009 ogiltigförklaras.
2. Talan ogillas i övriga delar.
3. Europeiska centralbanken ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 312 av den 19.12.09, s. 44.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 25 maj 2011 — Bombín Bombín mot kommissionen

(Mål F-22/10) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Tjänstledighet av personliga skäl — Årlig ledighet — Överföring av ledighet — Tjänsteman som har lämnat sin tjänst — Ekonomisk ersättning)

(2011/C 232/68)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Luis María Bombín Bombín (Rom, Italien) (ombud: advokaten R. Pardo Pedernera)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Martin och J. Baquero Cruz)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte bevilja sökanden ersättning för ledighet överstigande 12 dagar som inte tagits ut vid tidpunkten då han pensionerades.

Domslut

1. Luis María Bombín Bombíns talan ogillas
2. Luis María Bombín Bombín ska ersätta samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 148, 5.6.2010, s. 54.

Personaldomstolens dom av den 28 juni 2011 — De Nicola mot Europeiska investeringsbanken

(Mål F-49/10) ⁽¹⁾

(Personalmål — Personal vid Europeiska Investeringsbanken — Sjukförsäkring — Nekad ersättning för kostnaderna för viss läkarbehandling — Ansökan om att det skulle utpekas en oberoende läkare — Rimlig frist)

(2011/C 232/69)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Isola)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (ombud: T. Gilliams och F. Martin, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av Europeiska investeringsbankens beslut att inte täcka kostnaderna för behandling med laserterapi.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 221 av den 14.8.2010, s. 61

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 juni 2011 — AS mot kommissionen

(Mål F-55/10) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Meddelande om lediga tjänster — Avslag på ansökan om tjänst — Berättigat intresse av att få saken prövad — Invalidiserad tjänsteman — Beslutet om avslag på ansökan om tjänst kan inte skiljas från tillsättningsbeslutet — Föreligger inte — Skillnad mellan tjänstemän som tillhör samma tjänstegrupp och lönegrad i olika karriärsystem — Överensstämmelse mellan lönegrad och tjänst)

(2011/C 232/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: AS (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten N. Lhoëst)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och B. Eggers)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte beakta sökandens ansökan för tjänsten som biblioteksassistent och yrkande om att kommissionen ska förpliktas att utge skadestånd till sökanden som ersättning för ekonomisk och ideell skada.

Domslut

1. Europeiska kommissionens beslut av den 30 september 2009 att avslå AS ansökan om tjänst ogiltigförklaras.
2. Europeiska kommissionen ska utge 3 000 euro till AS.
3. Talan ogillas i övrigt.
4. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av AS rättegångskostnader.
5. AS ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 246, 11.9.2010, s. 43.

Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 7 juni 2011 — Mantzouratos mot parlamentet

(Mål F-64/10) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2009 — Beslut att inte befordra — Upptagande till sakprövning av en invändning om rättsstridighet — Jämförelse av kvalifikationerna — Uppenbart oriktig bedömning)

(2011/C 232/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Andreas Mantzouratos (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: V. Montebello-Demogeot och K. Zejdová)

Saken

Talan om ogiltigförklaring dels av Europaparlamentets beslut att inte befordra sökanden till lönegrad AD 13 i befordringsförfarandet 2009, dels av besluten att befordra tjänstemän som har färre meritpoäng än sökanden.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 274, 09.10.10, s. 33

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 12 maj 2011 — AQ mot kommissionen

(Mål F-66/10) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Utvärderingsrapport — Bedömningsförfarandet för år 2009 — Bedömarens lönegrad lägre än den lönegrad som tjänstens innehavare har — Bedömning av prestationsförmågan för en del av referensperioden — Underlåtenhet att fastställa syftena med tjänsten)

(2011/C 232/72)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: AQ (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten L. Massaux)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Berardis-Kayser och G. Berscheid)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av utvärderingsrapporten för perioden 1 januari — 31 december 2008, i den mån som det fastställs däri att sökanden omfattas av prestationsnivå III och tilldelats två befordringspoäng.

Domslut

1. AQ:s utvärderingsrapport för bedömnings- och befordringsförfarandet 2009 såväl som beslutet att tilldela AQ två befordringspoäng under samma förfarande ogiltigförklaras.
2. Europeiska kommissionen ska utge ersättning till AQ till ett belopp av 2 000 euro.
3. Talan ogillas i övrigt.
4. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 288, 23.10.2010, s. 74.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 28 juni 2011 — Mora Carrasco m.fl. mot parlamentet

(Mål F-128/10) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Förflyttning mellan institutioner under ett befordringsförfarande då tjänstemannen skulle ha befordrats hos sin ursprungsinstitution — Behörig institution för att bestämma om befordran av den tjänsteman som flyttat)

(2011/C 232/73)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mora Carrasco m.fl. (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: O. Caisou-Rousseau och J.F. de Wachter)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av besluten att inte befordra sökandena under befordringsförfarandet 2009.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europaparlamentet ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta sökandenas rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 63, 26.2.2011, s. 35.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 25 maj 2011 — Stefan Meierhofer mot kommissionen

(Mål F-74/07 RENV) ⁽¹⁾

(Personalmål — Rekrytering — Allmänt uttagningsprov — En kandidat misslyckas i det muntliga provet — Motiveringskyldighet — Bestämmelser som styr uttagningskommitténs arbete)

(2011/C 232/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Stefan Meierhofer (München, Tyskland) (ombud: advokaten H.-G. Schiessl)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och B. Eggers)

Saken

Ogiltigförklaring av det beslut som uttagningskommittén för uttagningsprovet EPSO AD/26/05 fattade den 10 maj 2007 om att inte föra upp Stefan Meierhofer på reservlistan enligt detta uttagningsprov, på grund av att han underkänts i den muntliga delen av detta uttagningsprov.

Avgörande

1. Anledning saknas att pröva Stefan Meierhofers talan i den del denna avser att beslutet av den 19 juni 2007 var otillräckligt motiverat.
2. Stefan Meierhofers talan ogillas i övrigt, eftersom det är uppenbart att den i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad.
3. Europeiska kommissionen ska ersätta två tredjedelar av sökandens rättegångskostnader i det första förfarandet vid personaldomstolen samt bära sina egna rättegångskostnader i det första förfarandet vid personaldomstolen, i förfarandet vid tribunalen och i detta förfarande.
4. Sökanden ska bära en tredjedel av sina egna rättegångskostnader i det första förfarandet vid personaldomstolen samt bära sina egna rättegångskostnader i förfarandet vid tribunalen och i detta förfarande.

(¹) EUT C 223, 22.9.2007, s. 21.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 22 juni 2011 — Giorgio Lebedef mot kommissionen

(Mål F-33/10) (¹)

(Personalmål — Tjänstemän — bedömningsförfarandet för år 2005 — Karriärutvecklingsrapport — Allmänna genomförandebestämmelser för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna — Rapport upprättad till följd av domen i mål F-36/07 — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2011/C 232/75)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Frabetti)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och G. Berscheid)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av sökandens karriärutvecklingsrapport för perioden 1.1.2005–31.12.2005, i dess lydelse efter att personaldomstolen ogiltigförklarade rapporten genom sin dom i mål F-36/07.

Avgörande

1. Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
2. Giorgio Lebedef ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 209, 31.07.10, s. 53.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 30 juni 2011 Van Asbroeck mot kommissionen

(Mål F-88/10) (¹)

(Personalmål — Tjänstemän — Beslut att placera i tillfällig lönegrad — Begäran om omprövning — Ny och väsentlig omständighet — Föreligger inte — Talan avvisas då det är uppenbart att den inte kan prövas i sak)

(2011/C 232/76)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marc Van Asbroeck (Dilbeek, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues, A. Blot och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis, G. Berscheid och D. Martin, därefter J. Currall och G. Berscheid)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att avslå sökandens begäran om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 22 oktober 2008 om införande av kompensationsersättning för de tjänstemän som bytt kategori före den 1 maj 2004, om omplaceringen av sökanden med retroaktiv verkan från den 1 maj 2004 i lönegrad D*4/8 och om rekonstruktion av sökandens karriär med beaktande av de befordringar, årliga anpassningar och löneökningar som skett efter denna tidpunkt.

Avgörande

1. Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
2. Marc Van Asbroeck ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 317, 20.11.10 s. 50.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 29 juni 2011 Schuerewegen mot parlamentet

(Mål F-125/10) (¹)

(Personalmål — Tjänstemän — Åtgärd som innebär längre avstånd till arbetsplatsen — Återkallande av tjänstekort — Återkallande av tillträdesrätt till datornätverk — Föregående administrativt klagomål — Elektronisk överföring — Administrationens kännedom — Dröjsmål — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2011/C 232/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Daniel Schuerewegen (Marienthal, Luxembourg) (ombud: advokaterna P. Nelissen Grade och G. Leblanc)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: O. Caisou-Rousseau och E. Despotopoulou)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av dels tillsättningsmyndighetens beslut som innebär att sökanden fått ett längre avstånd till sin arbetsplats och att hans tjänstekort har återkallats, dels av handlingar som är en följd av nämnda beslut, samt yrkande om skadestånd.

Avgörande

1. *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
2. *Daniel Schuerewegen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 30, 29.1.2011, s. 68.

Personaldomstolens beslut av den 20 maj 2011 — Florentiny mot parlamentet

(Mål F-90/10) ⁽¹⁾

(2011/C 232/78)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet, till följd av att parterna har träffat en förlikning.

⁽¹⁾ EUT C 55, 19.2.2011, s. 36

Personaldomstolens beslut av den 25 maj 2011 — AL mot parlamentet

(Mål F-93/10) ⁽¹⁾

(2011/C 232/79)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 328, 4.12.10, s. 61

Personaldomstolens beslut av den 27 april 2011 — AR mot kommissionen

(Mål F-120/10) ⁽¹⁾

(2011/C 232/80)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 72, 5.3.11, s. 35.

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV